

A L U M N I BizLetter A L M A M A T E R

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayınıdır

2024 Mezunlarını
Coşkuyla Uğurladık

YIL 2024 - SAYI: 2

Bir Yuvaya Dönüşün Daha Ardından

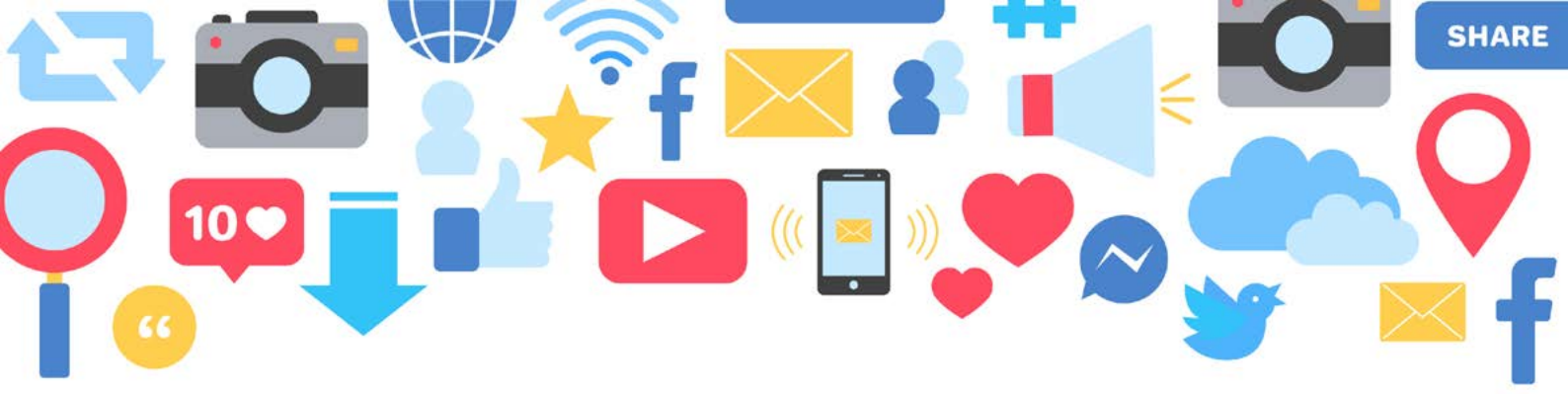
/bombalaki

/tacalumni

/tarsusamerikan

 /bombalaki

 /tarsusamerikan

 /tacalumni

 /Linkedin

 TAC Mezun App

 TAC Mezun App

TAC Sosyal Medyada
Her Zaman Birlikte

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,
Aidat bağışları Dernek faaliyetlerini yürütebilmemiz için gereken en önemli güç kaynağıdır. Şimdiki ve gelecekteki hizmetlerimizin temel kaynağı aidatlardır.

2024 YILI AİDATIMIZ
1500 TL olarak belirlenmiştir.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86
EDİTÖRDEN 6

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKANDAN 8

DÖNEM TEMSİLCİLERİ
MECLİSİ 21 MART 2024
TARİHLİ TOPLANTISI 10

ANADOLU'NUN SÖZLÜ
KÜLTÜRÜ 12

MUTLU HABERLER 16

HOMECOMING 22

2024
MEZUNLARI
COŞKUYLA
UĞURLADI
94

MEZUNLARDAN 58

ŞUBELERDEN 84

SON CUMALAR 108

BULUŞMALAR 116

"OPEN HOUSE"
ETKİNLİĞİ 120

TAC SPOR 126

TAC MEMORIES 142

KAYBETTİKLERİMİZ 144

TAC Mezunlar Derneği Merkez Yönetim Kurulu

Başkan

Mehmet Özel '90

Başkan Yardımcısı

Umut Yalnız '88

Sayman

Aydın Ramazan Dinçer '83

Genel Sekreter

Müge Canataroğlu Selim '94

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak '63

Nihat Taner '68

Doğan Gözde Özgödek '86

Keriman Sarper '89
Defne Ongun Müminoglu '89
Betül Öcal
Nuran Baykal

Tasarım

Recep Güngör
recepungor2@gmail.com

Dernek İletişim

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi 0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus-Mersin

www.tac-alumni.org

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği
tarafından 4 ayda bir yayımlanır.

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

MEZUNUN DERGİSİ BİZLETTER

Sevgili TAC,

Yeni bir Bizletter sayısı ile huzurlarınızdayız. Ne güzel sayıdır, Homecoming sonrası ilk sayı. Aynı zamanda TAC Lise son sınıfının mezuniyet coşkusu da bu sayıdadır. Kocaman bir zaman diliminin yansıması bir arada. Bu sayı yine dopdolu ve özel bir sayı.

Bizletter'in tarihine bakıldığı zaman, gerek Newsletter ve gerekse öncesi incelendiğinde hep bir özveri ve heyecanla hazırlanan sayıları görürüz. İçerik TAC ve TALAS coşkularımızı yansıtır; geçmişin muhteşem anılarını ve geleceğe duyulan güvenimizi gösterir. Ve elbette dergi içeriği

tamamen mezun tarafından oluşturulur. TAC mezununun hem birbirleri ile hem de okulu ile arasındaki o organik ve özel bağ, her sayıda derginin içeriğine de yansır. Bu özel bağın kıymetini bilmek lazım. TAC'yi özel kılan en önemli etken mezunun gerek birbiri ile ve gerekse de okulu ile olan bağlılığı.

Bu sayı da benzer bir yansıma. O güzel camianın bir yansıması. Emeklerinize sağlık, dergiye paylaştıkları yazılar, fotoğraflar, videolar ile katkıda bulunan, kıymetli mezunlarımız.

Bildiğiniz üzere, dergimiz 2022 yılından bu yana www.bizletter.org adresinden

sizlere ulaşırken, aynı anda TAC Mezunlar Derneği web sayfası üzerinden <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinden de okunabiliyor.

www.bizletter.org yayındaki sayının platformu iken, <https://tac-alumni.org/bizletter/> adresinde 2012 yılından itibaren önceki sayıların da görüntülenmesi mümkün. Her Bizletter sayısı emek yoğun bir çalışma ile sizlere ulaşıyor. Bu

sayıda da camiamızdan çok özel haberler olduğu gibi, mezunlarımızın kaleme aldığı çok özgün yazılar var. Mezunlarımızın ve bizlere destek veren dostlarımızın katkıları ile Bizletter yine okunacak bir sayı ile ekranlarınızda.

Nice güzel ve sağlıklı günlerde birlikte olmayı diliyoruz.

Saygılarımızla

BizLetter sizlerden gelecek fotoğraf ve haberleri bekliyor.

betulablatac@gmail.com

nuranbaykal@gmail.com

tarsusamerikankoleji@gmail.com

Mehmet Özel TAC '90
BAŞKAN

“Homecoming yine coşkulu eğlenceli ve tabi ki duygusaldı”

Çok Değerli TAC Ailem,

Mezunlar Derneğimiz geçtiğimiz çeyrekte de her zaman olduğu gibi birçok farklı projeyi çok değerli ekiplerle ve katılımcılarla aynı anda yürütmektedir. Ve tabi ki Mayıs ayında tüm faaliyetlerimiz içerisinde bizim için çok önemli yeri olan, projelerimizin amiral gemisi Homecoming'i gerçekleştirdik.

18 Mayıs'ta yaptığımız ve dünyanın birçok noktasına dağılmış olan mezunlarımızın yuvalarına tekrar dönmek için gün saydığı Homecoming son derece coşkulu, eğlenceli ve tabi ki duygusaldı.

Uzun bir hazırlık dönemi sonrası 18 Mayıs sabahı kampüsümüzde erken saatlerde yerimizi alarak mezunlarımızı beklemeye başladık. Gün içerisinde

1000'e yakın mezunumuz kayıt yaptırdı. Mezunlarımızın ve çok değerli ailelerinin katılımı bizi çok mutlu etti.

Kampüsümüzün farklı noktalarına kurduğumuz, son dönemde oldukça çeşitlendirdiğimiz, kendi sektörünün önde gelen profesyonellerini davet ettiğimiz ikram ve hediye stantlarımız oldukça ilgi gördü. Ayrıca mezunlarımızın Gift Center'a da çok yoğun ilgisi vardı.

Plaket törenimiz katılımın artması ile yine Talas Auditorium da yapıldı. Auditorium ve kampüs bombalaki ile inledi. Akşam programında ise mezunlarımız canlı müzik eşliğinde beraber zaman geçirme fırsatını yakaladılar.

Bu sene gelemediyseniz üzülmeyin, Mezunlar Derneği her sene bu büyük organizasyonu düzenleyecek ve sizleri eviniz ile buluşturacak.

Ayrıca 2024 mezunu kardeşlerimiz lise eğitimlerini tamamlayarak üniversite hayatlarına adım atıyorlar. 2024 Mezunlarımızın, Mezuniyet Töreni son derece coşkulu ve gurur vericiydi. Şahsen bir kez daha kendi mezuniyetimde hissettiğim o gurur ve heyecanı tekrar yaşadım. Tüm kardeşlerime eğitim, kariyer ve özel hayatlarında başarı ve mutluluk diliyor, Mezunlar Derneğimize hoşgeldiniz diyorum.

2024 mezunlarımızı aramıza aldıktan sonra, okulumuzda boşalttıkları yerlere 2029 yılında mezun olacak yeni kardeşlerimiz gelecekler. Okulumuza kaydını yaptıracak kardeşlerimiz arasında sizlerin de çok iyi bildiği gibi dört tane pırl pırl çok başarılı ve ihtiyaç sahibi kardeşimizi de Tuğla bursu ile aramıza alacağız. Eğer bu denli başarılı ve ihtiyacı olan tanıdığınız var ise bizlere lütfen ulaşın. Eylül ayında TAC sevgisini onların da içine kazıyalım.

TAC sevgi ve saygısı ile

TAC Mezunlar Derneği DÖNEM TEMSİLCİLERİ MECLİSİ

21 Mart 2024 tarihli toplantısı

2024 yılında ilk TAC Mezunlar Derneği'nin Dönem Temsilcileri Meclis'i toplantısı 21.03.2024 tarihinde ve dijital ortamda gerçekleşti.

1956 yılından, 2023 yılına kadar geniş bir yelpazede mezun temsilcimizin katıldığı toplantıda Dernek ve temsilcilerimiz fikir

alışverişinde bulundular

Toplantıyı bu kez TAC 1973 mezunumuz Kadir Kokulu yönetti.

Gündemdeki konuların görüşüldüğü, Başkan Mehmet Özel '90 tarafından 2023 yılı Kasım ayı, yani önceki Dönem Temsilcileri Meclisi toplantısından bu yana gerçekleşen Dernek faaliyetlerinin

aktarıldığı toplantıda, aidat/aidiyet konusunda önemli çaba ve katkıları için Dönem Temsilcilerimize teşekkür edildi. Ardından 18 Mayıs 2024'te gerçekleşecek Homecoming etkinliği için Dönem temsilcilerimize söz verildi. Söz isteyenlerin görüş ve önerileri alındı. Gündemin diğer maddelerinin de değerlendirilmesi sonrası

toplantının resmi bölümü klasik şekilde sona erdi ve mavra safhasına geçildi.

TAC Mezunlar Derneği iç demokrasisi ve katılımcılığının somut bir örneği olan Dönem Temsilcileri Meclisi toplantılarına katılan dönem temsilcilerimize çok teşekkür ederiz. Nice toplantılarda bir arada olmak dileğiyle.

TAC Mezunlar Derneği

Anadolu'nun Sözlü Kültürü

Mart ayı içinde tanımladığım bazı olaylar vardır, çok önemli tarihlerdir.

Yazan: Metin Atamer

Mart ayı Mustafa Kemal Atatürk için önemli bir tarihtir. Hangi ayda doğduğuna dair bir bilgi olmasa da kanımca mart ayında doğduğuna inanırım. Mart ayında okula başlamış, Rüştîye'ye de mart ayında katılmış. Pitoli yani Manastır'da Askeri İdadi'ye, mart ayında kaydolmuş, teğmen olarak mezuniyeti mart ayında ve 2 sene içinde yüzbaşı olması yine mart ayına rastlar. Kurmay olarak mezuniyet ve Şam'da göreve atanması mart ayında, Trablus'a tayinde İtalyanlara karşı savaşı kazanması sonrası, 6 Mart'ta Derne Komutanlığına atanır. Mart ayında Sofya ataşesi olarak tayin oldu, 18 Mart'ta Çanakkale'de destan yazılmasını sağladı,

1916 Mart sonu tuğgeneralliğe yükseldi. 1917 Mart ayında Almanya'ya askeri tetkik gezisinde Şehzade Vahdettin'e eşlik etmek için gider. Berlin'de hava gösterisinde kendisine teklif edilen uçakla deneme uçuşu yapmayı önce kabul edip, daha sonra vazgeçen Mustafa Kemal Paşa'nın binmediği uçağın düşmesi de, mart ayının içinde olmuştur. Dönüşte Halep'e 7. Ordu Komutanlığı'na mart ayında atandı.

Yine mart ayında bir başka olay vardır, Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Mihrimah Sultan 21 Mart tarihinde doğmuştur. Mihrimah Sultan adında İstanbul'da iki adet Mihrimah Sultan Cami vardır. Birisi Üsküdar'da, icazeti Hürrem Sultan

tarafından verilen, diğeri ise Edirnekapi'da üç senede yapılan muhteşem bir cami vardır . Mimar Sinan, Mihrimah Sultanın dest-i izdivacına talip olur. Ancak Sultan Süleyman güneydoğudaki olumsuz durumları bertaraf ettirmek için Mihrimah Sultan'ı Diyarbakır Valisi Rüstem Paşa'yla evlendirir. Buna üzülen Mimar Sinan, icazet almadan Edirnekapi Mihrimah Sultan Cami ve imareti inşa eder. Bu caminin toplam 204 penceresinin 161'i kubbe ve kemerlerin üzerinde ve caminin içi ışı ışı aydınlıktır. Tevatür odur ki 21 Mart'ta ekinoksta güneşin batışında ay, Edirnekapi Mihrimah Sultan Caminin minaresinden doğuya bakıldığında, Üsküdar Mihrimah Sultan Cami'nin iki minaresi arasından doğar, derler.

Yine 21 Mart tarihinde bir başka büyük ismin yaşamdan kopmasıyla sonsuzluğa

doğmasının günü olarak kayıtlıdır bende. Benim için çok önemli, Sivas'ın Şarkışla Kazası'nın Sivrialan Köyü'nde 25 Ekim 1894'te hayata gözlerini açan bir değerli insan Veysel Şatıroğlu. Başka bir adla Aşık Veysel. Bu gün onun hayat öyküsü sizlerle paylaşacağım.

Türklerin tarihleri kadar eski bir edebiyat kültürü vardır. Yazının bilinmediği çağlarda bu edebiyat, sözlüydü. Tarihin pek çok döneminde çalkantılı bir hayat geçiren, bazen parlak medeniyetler kurarak büyük başarılar imza atan Türklerin, mahiyetini değiştirmeyen müşterek milli bir edebiyat geleneği vardır.

İlk edebî eserlerin tamamı söze dayalı, yani sözlüdür. Bu sunumda sözlü kültür geleneği açısından, Türk saz şiirinin tarihsel yolculuğu incelenirken sözlü geleneğin esas alındığı yedi ayak üzerinde durulur.

Sözlü kültür, gelenek, metin, anlatıcı, musiki, söz, ve dinleyici çevre.

Atlı-göçebe bir hayat tarzı ile avlanarak ve ani baskınlarda yağma yaparak geçinen ilk Türk boyları, kazandıkları zaferlerden, ya da büyük avlardan sonra toplu olarak eğlenirler, bu eğlenceler sırasında veya matem ayinlerinde dinî bir hüviyete sahip şairler (Kam, baksı, ozan...) tarafından merasimler, eğlenceler yönetilirdi.

Cezbeye giren bu adamların söyledikleri büyük ölçüde kahramanlık şiirleri, Türk sözlü gelenek şiir sanatının oluşmasını, gelenek hâlini almasını ve gelişmesini sağlamaktaydı. “Ozanların yaratıcılığında,

tek veya iki telli kopuzun eşliğinde vücut bulan, yayılan, gelişen, zenginleşen Türk sözlü gelenek şiir sanatı, yüzyıllar boyu temâlarını, formlarını, türlerini tekrarlayarak, yeni unsurları bünyesine katarak, yeni teknikler ve melodik yapılar oluşturarak geliştirmişlerdir.

Çıraklık, bir tür çıraklık sayılan müritlik, dinleme, dinleneni tekrarlama, ara sözlerine ve bunları yeniden tertiplemeye hakim olma veya kalıplaşmış deyişler oluşturma, ortak geçmişe tek vücut olarak bakıp katılma, bu kültürdeki yöntemlerdi.

Gerçekten çok önemli olan söz, iletişimin temel vasıtalarındandır.

İletişimin sağlanmasına yardımcı olan söz göndericiden alıcıya iletişimi sağlayan en etkin vasıta. Sözün etkisi, icra sırasında yapılan mimikler, vurgulamalar ve taşlamalarla daha da güçlenir. Bu etki, yazı ile sağlanması oldukça zordur.

İlk edebî eserlerin tamamen söze dayalı sözlü olması, sözle iletişimin yapılmasını yani sözlü gelenek şiir sanatının var olmasını dört ana öge oluşturur: söz, yaratıcı, musikî, dinleyici çevre.

Anlatıcı, anlattığı metinlerin içinde geçen şahısların karakter özelliklerini, jest ve mimiklerini taklit etmede, olayları canlandırmada ve olayların seyrine göre davranışlarını değiştirmedeki temsil yeteneği ile “sanatkâr” kabul edilir.

Orta Asya’dan beri toplumumuzda saygın bir yeri bulunan ozanlar Türk boylarından;

Altaylarda “Kam”

Kazaklarda “Aşık, Gaşık, Akın, Çırav”

Kırgızlarda, “Âşık, Bahşi, Akın”

Oğuzlarda, “Ozan”

Özbeklerde, “Âşık, Huştar” adı ile anılırlar.

Günümüzde; “Özbek, Uygur ve Türkmenlerde “baksı”, ve diğer Türk boylarındaki aynı görevi ifa eden sanatkârlar, Türkiye Türkçesi’ndeki karşılığı “aşık” kimliği ile ön plana çıkmaktadırlar.

Âşıkların mesleğe seçilmeleri de, şamanların şaman olmalarıyla benzerlik göstermektedir. “Usta âşık, çırak olarak seçeceği kimsede saz ve söz kabiliyeti

arar, onu dener, sonra ona mahlas “tapşıрма” verir, böylelikle ustalığını tastik etmiş olur.

Aşıklar gittikleri her yere çıraklarını beraber götürür, çıraklar da ustaları öldükten sonra onların eserlerini çalıp söylerler.

Anadolu’nun bu zengin kültüründe iz bırakan bir büyük ustayı bu gün sizlerle anmak istedim.

Veysel Şatıroğlu yani AŞIK VEYSEL:

Değerli kardeşlerim, Aşık Veysel’i bizzat tanımış olmaktan o kadar mutluyum ki, sanki kendine söz vermiş gibi hissetmekteyim kendimi. Ben gidersem sazım sen kal dünyada, gizli sırlarımı açıklama. Evet, kendisi fiilen aramızda değil ama her an aramızda. Hayat sürecini görmeyen gözlerle bize anlatmakta, “İki kapılı bir handa, gidiyorum gündüz gece.” Doğum ile ölüm arasındaki zamanı anlatmakta “iki kapılı bir handa”

Avrupa’nın bir kentindeki bir saatin çanlarından çıkan Aşık Veysel’in bestesi olan meledoliden tutun da Asya’nın doğusundaki bir ülkeye kadar uzanan coğrafyada anılmakta Aşık Veysel, her mart ayında ben, bu büyük ustayı sizlerle anmaktan mutluluk duymaktayım, Sanki bana “beni unutmayın” der gibiydi, en son Mithat Paşa Caddesi 47’de stüdyo koridorunda sohbet ederken. Torunu Çiğdem Özer’in de katıldığı bu söyleşimizden büyük keyif aldığımı ifade etmek isterim.

Nurlar içinde olsun büyük usta Aşık Veysel Şatıroğlu.

TAC '17 mezunumuz Açıya Öztürk eczanesini Mersin Tece'de hizmete açmıştır.

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

Tece Plus Eczanesi

Deniz Mahallesi Gazipasa Caddesi No: 81 A Tece/Mersin

1975 mezunumuz Cengiz

Sönmez'e Brezilya Fahri Konsolosluğu görevinde 30. yılında Brezilya Devleti 3. Hizmet Madalyası, Brezilya Büyükelçiliği davetinde Büyükelçi Ekselansları Carlos Martins Ceglia tarafından takıldı. Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

2015 mezunumuz Mehmet Yarkın

Yılmaz'ın Hukuk ve Danışmanlık Ofisi Tarsus'ta faaliyete başlamıştır. Tebrik eder, başarılı ve mutlu günler dileriz.

Adres;

Şehit Mustafa Mahallesi.

Atatürk Caddesi Asutay İş Merkezi
Kat 1 No 5 Tarsus/Mersin

2016 mezunumuz İpek

Kahya, eczanesini Adana'da hizmete açmıştır. Tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

İpek Kahya Eczanesi

Kurtuluş Mahallesi
Demokrasi Sokak Sultan
Apt. No:4/B (Cemalpaşa
PTT ve Türk Telekom arkası)
Seyhan/Adana

1973 mezunumuz, emekli büyükelçimiz, Hüseyin Diriöz “Dış Politika Enstitüsü”nün yeni başkanı olmuştur. Mezunumuz Dışişlerinde çeşitli resmi görevler haricinde, NATO Genel Sekreter Yardımcılığı ve son olarak Moskova Büyükelçiliği görevlerinde bulunmuştur. Tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

1995 mezunumuz Burçak Evren Taşdoğan, Adana Medicalpark Seyhan hastanesinde Gastroenteroloji uzmanı olarak görevine başlamıştır. Mezunumuzu yeni görevinde tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

UZM.DR.BURÇAK EVREN TAŞDOĞAN
Gastroenteroloji Uzmanı hasta kabulüne başlamıştır.

Tıbbi ilgi alanları

- İleri Düzey Endoskopik İşlemler
- ERCP
- Endoskopik Ultrasonografi(EUS)
- Özofagus ve Mide Hastalıkları
- Çölyak Hastalığı
- Karaciğer Sirozu ve Hepatitler
- Pankreas Hastalıkları
- İnflamatuvar Barsak Hastalıkları (Ülseratif Kolit, Crohn Hastalığı)
- Kalın Barsak ve Mide Kanseri Taraması

MEDICALPARK
Seyhan Hastanesi

2004 mezunumuz Sabri Berkem Ökten, kadın hastalıkları ve doğum branşında Doçent unvanı almıştır. Acıbadem Kozyatağı Hastanesi'nde görev yapmakta olan ve tüp bebek alanında da hizmet veren mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

1998 Mezunumuz Çağrı Barış Kasap, Doğu Üniversitesi Grafik (İngilizce) bölümünde Doçent unvanı almıştır. Ayrıca, bu hafta itibariyle “Tasarım ve Duygulanım” başlıklı kitabı Akademisyen Kitabevi’nden yayınlanmıştır. Mezunumuz, web ve mobil geliştirme, AR-VR tasarım, video prodüksiyon ve sosyal medya yönetimi konularında çalışan Tremolo Creative Studio Reklam Ajansında Kreatif Yönetmen olarak görev almaktadır. Mezunumuza cagri@tremoloist.com adresinden ulaşabilirsiniz. Mezunumuzu tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC '20 mezunumuz Ece Ejder, Amsterdam Üniversitesi International Business bölümünde okurken, genç girişimci ruhu ile Atelier Lumière adında kendi şirketini kurdu. Özel tasarım, türk motiflerinin ön planda olduğu, el yapımı takıların satışını Hollanda başta olmak üzere, Belçika, Almanya, Fransa gibi Avrupa ülkelerine gerçekleştirmekte.

Bu girişiminden dolayı mezunumuzu tebrik eder başarılarının devamını dileriz.

@atelierlumiere.nl

@eceejder01

www.atelierlumiere.nl

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz!

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

*Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinizde hissetmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz...*

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA

TELEFON: 0 530 333 83 99

KLİNİK PSİKOLOG CANSU MİLCAN

VM Medical Park Mersin
Hastanesi'nde hasta kabulüne
başlamıştır.

Tıbbi ilgi alanları

- Kaygı Bozuklukları
- Dikkat Eksikliği ve Hiperaktivite
- Depresyon
- LGBTİ+ Bireyler
- Alkol ,madde ,internet ve kumar bağımlılığı
- Somatik Ağrılar

VM
MEDICALPARK

2014 mezunumuz Cansu

Milcan, VM Medicalpark Mersin Hastanesi'nde klinik psikolog olarak görevine başladı.

Mezunumuzu tebrik eder, sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

1964 mezunlarımız 60.yıl**TAC '64 sınıfı;****1.Sıra soldan sağa:**

Sinan Bayraktaroğlu- Yavuz
Altay -
Faruk Bozbey -
Şerif Boyacı

2. Sıra

Turhan Kayasu-
İstemihan Talay- Serhan Altınordu

3. Sıra;

Tolga Eroğan - Mehmet Fahri
Can -Uluç Gürkan-
Ahmet Boyacıoğlu

4.Sıra:

Adil Karcı -
Bülent Poyraz-
Sermet Tuna-
Çetin Yüceuluğ - Saim Tozan-
Uygur Kocabaşoğlu- Cemal
Özgüven- Erdoğan Durmaz

TAC '64 sınıfı olarak, Homecoming'de harika bir gün geçirdik.

60. yıl kutlama törenimiz için, başta Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel olmak üzere, tüm emeği geçen arkadaşlara çok teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dileriz..

**TAC '64 sınıfı adına;
FARUK BOZBEY**

1969 mezunlarımız 55.yıl**HOMECOMING 2024'e Katılan '69 Mezunları (55. Yıl):**

Sırnı Ergun, Sadık Güngör, Musa Onar,
Doğan Eroğlu, Eser Gökler, Serdar Somer,
Uğur Köksal, Uğur Babaç,
Feridun Duyguluer, Ali İpek,
Halûk Ertürk, Haluk Göfer,

Yusuf Düvenci, Saffet Atıcı,
Ahmet Özölmez, Eren Örgü,
Hüsnü Özek, Tuncay Sergen,
Turhan Bakkaloğlu,
Kemal Tarım, Mehmet Gür,

Darısı 60. sene buluşmamıza!

Heyecandan olacak, '69 mezunları için Homecoming 2024'e katılım listemizi hazırlamaya neredeyse 6 ay önceden, yani Aralık 2024'te başlamıştık. O liste, yeni katılımları ve listeden çıkışları yansıtacak şekilde her ay güncellendi. Sonunda, 21'i mezun, 11'i mezun eşleri olmak üzere, 32 kişilik bir katılım sağlandı. 1966 Eylül ayında TAC'de liseye başlamıştık. 49 kişiydik. Bunların 26'sı Talas'tan, 23'ü TAC orta kısımdan gelmişlerdi. Çok hoş ve ahenkli bir karışım oldu. Artık herkes TAC'liydi.

Okuldan mezuniyetimizde 39 kişi kalmıştık. İşte o 39 kişinin 21'i Homecoming 2024 etkinlikleri için tekrar TAC'deydi. Bizim sınıfın 55. mezuniyet yıl dönümünü coşkuyla kutladık, birbirimizi tebrik ettik. Son 55 yılda aramızdan ayrılan sınıf arkadaşlarımızı özlemle andık.

Darısı 60. sene buluşmamıza!
TAC Mezunlar Derneği'ne
teşekkürlerimizle...

Mehmet Gür
TAC '66 – TAC '69

1974 mezunlarımız 50.yıl**50. yıl ama şimdilik!**

Bizim 50. yıl toplantımızın asıl başlangıcı zili 2 ay önce 50. yıl için yapılacak tişörtler ile başladı. Bu görevi Mustafa "Kelle" Emre yapmaya karar verdi. Mustafa Emre okulumuzda yaptığı workshoplarda film

çekimi ve yönetmenlik dersleri verdi. Mustafa çizdi, çok beğendik, tam oldu derken üstadımız Dr. Levent Işıklı arka plandan ben bitti demeden bitmez deyip 50. yıl yazısının üstüne "Şimdilik" kelimesini

yazdı. Üstadımız sen çok yaşa.

Ben, göz doktorumuz Tanay Oğuz, Captain Uğur Çınar, Indiana Jones (kısaca İndi) Ekmel Okay perşembe sabahı Adana havaalanında buluşup birkaç dakika ciğercide kahvaltı menüsü bakıp, Tarsus'a yola çıktık. Tarsus'da, Amerika Boston'da yaşayan Nuri Kantarelli bizden bir gün evvel gelip Dersüz kültür turu yapıyordu. Onu da yanımıza alarak okulumuzun Namrun'daki yayla evine doğru yola koyulduk. Namrun'da 2 gün evvel İstanbul'dan gelen sıkı Fenerbahçeli Orhan Beşkök, sıkı anasonlu distilasyon uzmanımız mobil Baki Üzer, yıllarca okulumuzda business manager görevini yapan ve ayrıca hala sınıf temsilcimiz ve dedemiz Kemal Tarım ve her birimizin konu sağlık olduğunda ilk danıştığı doktorumuz Hüseyin Yalçın ile buluştuk. Gün batımı dağ evi bahçesinde fermente üzüm suyu ile devam etti. Akşam tabi hiç tahmin etmediğiniz bir seçenekle kebab yemeğe gittik.

Ayin 17'si Cuma günü, Mersin Göçtü'de akşam buluştuk. Akşam yemeği gene hiç aklınıza gelmeyecek kebab partisi oldu. Bu partiye Mersin'den Avukat Halim Pekcan, Kahraman Yavuz, Canlı Lügat Koko, Almanya'dan gurbetçi doktor Zafer Uysal, sınıfımızın medârı iftarı televizyonlarda sık sık gördüğünüz Prof. Dr. Mehmet Sungur, mezuniyet toplantısına ilk defa katılan Adanalı Bülent Keskin, İzmir'den Sami Güner gene Mersin'de yelkenciliği herkesin gönlüne yerleştirmeye çalışan duayen Avukat Çengiz Sönmez, eski deniz nakliyatçısı Haldun Kancaal, Ankaradan Refik Kutluer, İstanbul'dan Uğurtan Doğan, Alp Ötüş, Adnan Saybaşıllı, Şahin Kol, Ömer Onur, Galatasaray yönetiminde aktif yönetici ve medyada yüz binlerce takipçisi olan sarı kırmızı sevdalımız Urfalı Reşit Ömer Kükner geldi. Göçtü'yü beğendik. Bizde kebab güzelse her şey güzel oluyor.

Gecenin sürprizi Haldun kardeşimizin her birimiz için hazırladığı narenciye balı oldu. Bal

harikaydı. Halduncuğum eline koluna sağlık.

Reşit Ömer her zaman olduğu gibi bu yıl da Tarsus'un Huzurkent beldesindeki mandalin bahçesi evinde bizlere cumartesi sabahı sıkma ayran kahvaltı ziyafetine çağırdı. Ömer'in bu eli açık ikramı bizi her zaman sevindirmiştir. Sağ ol Ömercim. Bereketin bol olsun.

Bu mezuniyet toplantılarında biz her iki saate bir kebab molası vermeyi adet haline getirdiğimizden Ömer'in bahçesinden sonra Tarsus kebabçı Eyüp'teki masamıza yerleştik.

Namrun ve Göçtü ekibine ek olarak buraya Adana'dan Atilla Ertan, Dr. Galip Şimşek, Ankara'dan Göksan Arman, İstanbul'dan Turgay Gümüş ve Mustafa Emre, Muğla'dan Bahadır Özdemir geldi ve bu ekip 50. yıl plaketini almak için sahneye çıktı.

Bu programa dahil olup son dakikada mazereti olup bize katılmayan Ankara'dan Prof. Dr. Fevzi Öztekin ve İzmir'den Özcan Öztürk'ün plaketlerini de aldık.

1974 de 46 kişi mezun olduk, 50 yıl içinde Adana'dan sevgili diş hekimimiz Necah Barutçu, Mersin'den Halil Hünerli, Nihat Sözman , Ankara'dan Adil Oykam, Adana'dan Tunç Süsoy, Ali Yılmaz, erken kaybettiğimiz kardeşlerimiz bizlerle beraber kalbimizde sahnedeydiler.

Okulumuzun akşam yemeğine gittik. 1964- 69 ve 74'lüler için Stickler'in yanını bize ayırmışlardı. Masamızda serpmeye meze ve servis yapan çocuklar vardı. Eğlenceli oldu. Yıllar geçince masa sahneden ne kadar uzak o kadar iyi oluyor tabi. Bu buluşmamızda uzun zamandır görüşmediğimiz arkadaşlarımızı görme fırsatı oldu.

19 Mayıs günü Boğsak'ta her yıl geleneksel olarak yaptığımız balık ve

yüzme ritüelimizi yerine getirmek için Silifke üzerinden yola çıktık.

Silifke'de Şahin Kol kardeşimizin doğduğu evi ve kuzeninin tarihi konağında bize soğuk fermente arpa suyu ile buz gibi çilek ikramı geldi.

Şahincim bu ikramın için çok teşekkürler. Geçen sene de orda davetliydik.

Bu turda 12 kişiydik. Dedemiz, Orhan, Şahin, Nuri, Tanay, Hüseyin gayet güzel çimdiler. Boğsak her sefer deniz kenarında ki kurulan masa ile yarım yüzyılı aşmış arkadaşlarla tam bir meditasyon tadında.

Bizim okulun belki yıllara göre değişim gösterdiği bazı yılların diğer yıllara göre az verimli olduğu konusu gündeme geldi. Okul sonuçta dinamik değişim göstermesi gereken yaşayan birliktelik. 1964- 70 mezunlarımızın performanslarına bakınca, bizlerin ve bizden sonra mezun olanların o seviyeyi toplamda yakalayamadığı gerçek. Bizim bu son senelere baktığımızda yabancı öğretmen sayısı hiç denecek kadar azalmış. Bu tabi negatif bir gelişme, illa yabancıların yerli öğretmenlerden daha iyidir inancı değil de yabancı öğretmenler arasında eğitim gören talebe yurt dışında okumaya veya çalışmaya gittiğinde bunun çok faydasını ve desteğini görecektir.

Tabi bu konu sadece bizim okulun değil Türkiye'nin son yıllarda geçirdiği tecrübelerin sonucu olarak yabancı öğretmenler için cazibesini kaybetmiş olması da büyük etken.

Biz bu konuları konuşurken okulun bahçesi, atmosferi ve mezunların mutlu simaları bizlere okulun istediğimiz performansı ileri yıllarda yakalayabileceği inancı ile tekrar pozitif düşünceler ve hayallerle ayrıldık o kapıdan. Şimdilik.

Esat Yüekli '74

1979 mezunlarımız 45.yıl

TAC'li olduğumuz için ne kadar şanslı insanlarız

1979 mezunları olarak geçtiğimiz 11-12 Mayıs'ta Adana'da buluşarak 45. Reunion'umuzu gerçekleştirdik. Çoğunluk için Homecoming haftasonu uygun olmaması yaptığımız anket sonucu anlaşıldığından bu tarihi seçtik. Gökhan Avadan, Menderes Akdağ, Ahmet Akçalı ABD'den, Aydın Tekay Finlandiya'dan gelerek katıldı. Gelmek için uçak, araba ve motosiklet gibi ulaşım araçlarını gençlerimiz kullandı. Gelebilen 11 eşle birlikte 59 kişiydik. Erken gelenler olduğu için cuma gecesi daha dar bir grupla kebabçıda açık havada toplandık. İsmail Gürleyik ve Ahmet Cemil Yalçın'ın restoran seçimlerinden herkes memnun kaldı. Cumartesi öğlen içli köfteydi menümüz. Akşam ise TAC'li kardeşimizin Onur Kebab'ında güzel bir gece geçirdik. Mehmet Ali Kargılı ve Sacit Erdem'in yaptırdığı TAC logolu T-shirtlerimizi giydik. Pazar gününü okula ayırmıştık.

Türkmen Oteli'nden sınıf başkanımız İsmail Gürleyik'in ayarladığı otobüsle okulumuza geldik. Burada Stickler'da Betül Abı'nın hazırladığı 45. yıl sertifikalarını aldık. Sınıfımızın en çok danışılan doktorlarından üroloji uzmanı Cengiz Girgin, gençlere

prostat sağlığı için yapılması gerekenleri münasip bir dille anlattı. Çeşitli konuşmalar yapıldı, anılarımız canlandı. Aramızdan erken ayrılan her zaman akıllarımızın bir köşesinde olan İsmet Solmaz, Bülent Sandal, Sedat Başak, Mustafa Gürkan, Adnan Gülyavaş'ımızı andık. Daha sonra spor salonunda maç yapar gibi yaptık. Potaya ve kaleye giden isabetli şutların azlığı kimsenin dikkatinden kaçmadı. Gastronomik kapanışı Gözne yolundaki Ehl-i Keyf Restoran'da humus ve kuşgözlerimizi yiyerek yaptıktan sonra Adana Havaalanı'na gelerek buluşmamızı tamamladık.

Sanırım ayrılırken hepimiz

bir kez daha ne kadar şanslı insanlar olduğumuzu, 11 Eylül 1972'de TAC kampüsünde bir araya gelen çocuklar olarak o zaman bilmesek de bu birlikteliğin hayatlarımızı anlamlı ve değerli kıldığını düşünüyorduk.

Selçuk Barlas '79

1981 mezunlarımız 43.yıl

TAC '81 in tanışmasının 50. yılı mezuniyetin 43. yılında 14 kişi ile bir araya geldi .

En önemlisi, uzun süredir görmediğimiz Ahmet Vedat'ın aramızda olması çok güzeldi. Mavralı bir akşamdan sonrası seneye buluşmak üzere hüznle ayrıldık.

HC'nin organizasyonunda emeği ve katkısı geçen herkese '81 dönemi olarak teşekkür ederiz.

1984 mezunlarımız 40.yıl

'84 Mezunları hep iz bırakan dönem olmuştur'

Sayın Öğretmenlerim ve tüm TAC ailesi, sizlere bir buçuk dakika içerisinde 47 yılınızı özetlemeye çalışacağım.

Çok sık buluşuyoruz, sürekli görüşüyoruz, hiç kopmadık. 1977 yılı sonbaharında 3 şube 75 kişi olarak başladığımız bu serüvende ayağımızda o zaman popüler olan ahşap ceyo terlik, kot pantolon, üstümüzde beyaz fanila vardı, kıyafet zorunluluğu yoktu. Okulun

kadrosu yabancı ağırlıklıydı, marangozumuz dahi Amerikalıydı. 1979 yılında karma eğitime geçildiğinde aradan 83 dönemine 9 ve 86 dönemi Prep'lere kız öğrenci alınmaya başlandı. Son erkek dönemi mezunlarının bir öncesiyiz. Diğer okullardaki gibi hiyerarşinin küçük sınıflar üzerinde hegemonya kurmadığı, sevgi ve saygının esas olduğu kuşaktaydık. O yıllarda özellikle hentbol ve basketbolda Türkiye çapında

dereceler elde ettik.

Fen lisesi, askeri okula vs. geçenlerle birlikte eksilmeler sonrası 1984 yılında ancak 55 kişi mezun olabildik. Sevindirici olan o yıl okul derecemiz, üniversite giriş sınavlarında Türkiye dördüncülüğü ile

taçlanmıştı. 84 Dönemi bugüne kadar yurt dışında ve Türkiye'de bilimsel ve akademik başarılarla imza atmış; 9 profesör, 32 tıp doktoru ve diş hekimi, ekonomi alanında piyasada söz sahibi CEO, yönetici, oda başkanları, mühendis, mimar, işletmeci ve

iş insanları yetiştirmiştir.

Sağlık Eğitim Vakfı (SEV), TAC Spor Kulübü, Okul Aile Birliği ve TAC Mezunlar Derneği yönetimlerinin uzun yıllar paydaşı olarak, etkin gelişimlerine katkıda bulunmuştur.

84 Mezunları, gerek okulumuzla sınıksız bağlarını devam ettirerek, gerekse çalışarak elde ettiği başarılarla hep iz bırakan dönem olmuştur. (2009 Homecoming'te dansöz

getirdiğimizi söylemeyeceğim.) TAC ailesi ile birlikte daha nice Homecoming lerde görüşmek dileğiyle...

Serdar Kalefetoğlu '84

1989 mezunlarımız 35.yıl

35. mezuniyet yılında Homecoming'in düşündürdükleri

Homecoming günü mezunların hem ortak duyguları oluyor, hem de kişisel farkındalıkları. Örneğin hepimiz aynı cümleyle karşılandık: "Evinize Hoşgeldiniz". Hepimiz yıllardır görmediği, okul yıllarından anısı olan bir dönem arkadaşını veya

bir mezunu gördük ve hepimiz aidiyet duygusunu derinden hissettik. Ve fakat bu "tabldot servisin", özel ve farklı yansımaları oldu. Kimimiz "keşkeleri", kimimiz "iyi kileri" çoğumuz "hem keşke hem iyi ki"yi yaşadık. Ben de 39 dönem arkadaşım gibi, 35inci

mezuniyet yılını Homecoming'de okulda kutlayabilen şanslı kişilerden biriydim. Buna şükrediyorum. Aynı zamanda Homecoming ile olan ilişkiyi de gözden geçiriyorum.

Farkına vardım ki Homecoming'in bir vücut bulmuş hali, bir de ruhu var.

Kapıdan girince karşılanmak, isim ve dönem rozetini almak, birbirinden lezzetli yiyecek içeceklerle okulu ve hatta şehri gezmek, arkadaşlarımız vesilesiyle hayatımıza giren geniş aile fertlerimizle kucaklaşmak, okulda tekrar top oynamak veya oynayanları seyretmek, törenlere katılmak, akşam yemek ve coşmak.

Ve peki ruhu? Algılaması zaten zor olan Homecoming ruhunu anlatmak benim için çok daha zor. Ancak Homecoming ruhunun bendeki en belirgin tezahürünü anlatmak hiç de zor değil. Yıllar içinde

Homecoming benim için 40 yıllık dostlarla, hayatımın en güzel yıllarının geçtiği TAC'de, 15 yaşımın saflığına ve delidoluluğuna ışınlanmak demek.

Anış Arundar Paydak '89

büyümüş, değişmiş ben, Homecoming atmosferinde hayat yolculuğunda yerinde saymadığımı anlıyor. Kendisi dahil hemen hemen her şeyin değiştiğini görüyor. Ve bu değişimi kucaklayarak eski arkadaşlarıyla ve onların hayatına girenlerle yeni dostluklar inşa etme fırsatı olduğunun farkına varıyor. Homecoming ruhundan başka nerede 40 senedir tanıdığı "yeni dostlar" bulabilir ki bir insan.

Geçmiş geçmiştir. İyi ki de öyledir. TAC'liliğimiz artık zamanın himayesindedir. Değişmeyecek şeylerden biridir. Homecomingler TAC'liliğimize değer katar mı bilmem ama Mezunlar Derneği Homecoming'in vücududur, Mezunlar da ruhu.

Ahmet Alptekin '89

Homecoming: Öncesinde, anında heyecanla, sonrasında özlemle kalbimi gümlüten, neysem o olabildiğim, içimden geldiği gibi davranabildiğim, içimdekileri tereddütsüz dökülebildiğim kardeş samimiyetini bulduğum ve bana ilaç gibi gelen, doyamadığım buluşma.

Defne Ongun Müminoğlu

35. Yıl zaman olarak hepimize bir takım zorluklar getiriyor; bizden uzak olsun! Ebeveynlerin vefatları, sağlık problemleri, bizlerin yaş ile aldığı problemler, işteki zorluklar vs. Bunun yanı sıra en iyisini düşündüğümüz ve uğraştığımız çocuklarımızın mutlulukları, mezuniyetleri, onların da bizler gibi gerçek dost ve arkadaşlıklar kurması bunu dengelemeye yardımcı oluyor.

Bizler, bir araya gelsek de gelmesek de

birbirimizin ilacıyız, hepimiz hepimize çok iyi geliyoruz, bunu hele bir de Sticklerin gölgesinde yapabilmek ilacın dozajını mükemmel hale getiriyor. Covidle beraber aşı olmaya alıştık; homecoming'ler aşı gibi. Bizi 5 yıl bütün tehlikelerden koruyor. Böyle bir dostluk ve arkadaşlığa sahip olduğumuz için çok şanslıyız; iyi ki varsın TAC, iyi ki varsın TAC '89.

Durul Bozbey '89

Özlemle beklenen ve özenle hazırlanan Homecoming 2024 coşkulu ve keyifli geçti. Dünyanın, yurdun dört bir yanından katıldığımız toplantının düzenlenmesinde emeğini esirgemeyen TAC Mezunlar Derneği Başkanımız Mehmet Özel ve ekibine teşekkür ederiz. 35. yıl buluşmamız süresince konaklama, yeme-içme ve gezme konusunda özverili organizasyonlarıyla mavrayı taçlandıran

Anış Arundar Paydak, Ercan Acımuş ve Sayman Saygılı'ya ayrıca teşekkür ederiz. Stickler koridorunda eksik olan dönem fotoğraf panomuzu tamamlayan Ahmet Alptekin ve Ercan Acımuş'a minnettarız.

Büyüklerimiz ve kardeşlerimizle gençliğimize döndük. Kayıplarımızı andık. Evimizden daha sık bir araya gelme dileğiyle ayrıldık.

Keriman Sarper '89

Hiç mezun olunmayan okulun hiç mezun olmamış öğrencilerin mezun olamadıkları okulda buluşmasını adıdır TAC Homecoming.

Özgür Yaycıoğlu TAC '89

35 yıl sonra Stickler Hall'un gölgesinde zamanın durduğunu hissettik. İyi ki varsın TAC. Güzel arkadaşlıklar için sonsuz teşekkür.

Sılay Cantürk Uğurbaşı '89

1994 mezunlarımız 30.yıl**“YAŞA VAR OL TAC!!”**

Bu sene 30. yılını kutlayacak olan biz '94 dönemi için bu Homecoming farklı olsun istiyorduk. Geçmiş yıllarda koordinasyon ve organizasyon konusunda çok da başarılı olamayan dönemimiz için bu sene her şey farklı olacaktı. Şaşırtıcı biçimde organizasyona mart başında başladık, kalacak yer, cuma akşamı planı, t-shirt ve hatta sweatshirt desen/renk/cep tasarımı gibi detayları bitmek tükenmek bilmeyen anketler sonucunda son derece demokratik biçimde kararlaştırdık.

Tüm detaylar planlanıp hızlıca organize olunca da 17 Mayıs için sabırsız bir bekleyiş başladı. Özel bir yıl olduğu için hem katılım

önceki yıllara göre çok daha yüksekti (50 kişinin üzerinde katılım sağladık), hem de çok uzaklardan (Singapur, ABD, İngiltere, Dubai) gelen arkadaşlarımız vardı. Plan belliydi, önceden kararlaştırdığımız ve cuma gecesini geçireceğimiz Adana'daki otelimizde cuma öğleden sonra buluşup, yemek saatine kadar hasret gidermek. Ve sonrasında akşam yemeğine geçmek...

Cuma akşamı geleneksel yemeğimizi yerken birbirimizi ne kadar özlediğimizi tekrar hatırladık, bu kadar geniş bir grup olarak bir araya gelmeyeli çok uzun zaman olmuştu ver herkesin yüzünde çocuksu bir mutluluk vardı. Mavra ve muhabbetle

zamanın nasıl geçtiğini anlamadık bile. Cuma gecesini oteldeki suitimizde devam ettirdik ve bir sonraki gün bizi bekleyen hareketli günün de farkında olarak sabahın ilk ışıklarını beklemeden sonlandırdık. Konuşulacak çok konu, atılacak çok mavra vardı, ama cumartesi yuvaya dönüş günüydü...

Cumartesi öğleden sonra okulda buluşmayı kararlaştırmıştık. Adana'dan yola çıkanların çoğu için bir servis organize etmiştik ve 29 kişi yol boyu okul yıllarındaki gibi servis nostaljisi yaşadık, klişe olacak ama gerçekten "çocuklar gibi şendik". Yeni ve havalı 30. yıl t-shirt'lerimizle artık okulda harika bir gün geçirmeye hazırдық...

Bazılarımız Homecoming'lerin gediklisi olsa da mezuniyetten beri ilk defa gelebilenler de vardı aramızda. Çok net olansa şuydu; okul bizim için bir yuvaydı, "Stickler"ın gölgesindeki evinize hoş geldiniz" yazan pankart dünyanın en

gerçekçi pankartıydı, burası bizim evimizdi, Homecoming gerçek anlamda eve dönüştü. Aradan kaç yıl geçerse geçsin, o kapıdan girince duyulan duyguların tarifi imkansız. Ruhumuz bedenimize geri dönüyor adeta... O kadar anı biriktirdik, o kadar kıymetli dostlukların temeli oldu ki o kampüs, kaç yaşında olursak olalım yarattığı güven ve aidiyet duygusu inanılmaz. Homecoming'lerin bana göre en güzel yanı da nereye baksanız tanıdık simalar görmeniz. Sadece kendi döneminizden değil, büyükler, küçükler, öğretmenler, idareciler, herkes tanıdık, herkes aile...

Sertifika programına kadar herkes farklı gruplar halinde yemeklerini yedi, özlediğimiz yerel lezzetlerin tadına vardık, eski hocalarla görüştük, abi-abla-kardeşlerle muhabbet ettik, çok fazla sayıda fotoğraf çektik, çektirdik, anılarımıza yenilerini ekledik.

Sertifika programında sertifikalarımızı

aldıktan (ve sayısız BOM! çektikten) sonra akşam yemeği mavra ve muhabbet için yeni bir fırsattı. Zaman zaman canlı müziğe eşlik ettik, sahne önünde dans ettik, ve aramızda efsanevi Echo '94'ten üç üye olunca gecenin sonunda da sahneyi işgal ettik. Sahnedeki Echo karmasından 3 şarkılığına da olsa enstrümanlarını ve sahneyi devralmamız görülmeye değerdi.

Hepimizin ihtiyacı varmış, çok ama çok eğlendik, zaten kampüsü en son terk edenler arasındaydık '94 olarak. Eğlence dönüşte yine servis nostalji ile devam etti, hatta ve hatta araya otelin barında bir de doğum günü kutlaması sıkıştırdık. Pert olana kadar eğlendik dersek yeridir.

Çoğumuz pazar günü dönüş yoluna düşerken, kalanlar hızlıca organize olup Karataş'da balık keyfi yapmaya geçtiler. Mavra ve muhabbet 3. gününde de tam gaz, bu sefer deniz kıyısında devam etti.

İyi bir organizasyon ve yüksek katılımı harika üç gün geçirdik. Yemeğe, muhabbete, mavraya, eğlenceye doyduk. Ayrılırken çoğumuzun dilinden dökülen kelimeler benzerdi; "sürreal", "beklentilerimin çok ötesinde", "ne çok özlemişiz", "zamanda yolculuk gibi". Artık beş yıl beklemek yok, '94 her yıl buluşacak! "YAŞA VAR OL TAC!!"

İbrahim Arınç '94

1999 mezunlarımız 25.yıl

25. Senede Eve Dönüş

Aylardır büyük bir heyecanla beklediğimiz 25.sene kutlamalarımızı (Alp Erdem '02 kardeşimizin sahibi olduğu) Esamet Hanım Konakları'nda başlatarak ne kadar doğru bir karar verdiğimiz bir kez daha anladık. 16 Mayıs Perşembe akşamı 9 kişinin katılımı ile start alan kutlamaların dozu 17 Mayıs Cuma günü gelen 40 kişi ile gittikçe artarak 18 Mayıs Cumartesi günü 60'ın üzerinde TAC '99 üyesi ile zirve yaptı. Bu aynı zamanda 2004'ten bu yana geçirdiğimiz en kalabalık Homecoming'imiz oldu.

Çamlıyayla'da yapılan zorlu orman yürüyüşleri, Esamet Hanım Konakları bahçesinde atılan mavralar, oynanan oyunlar, yenilen harika yemekler;

Homecoming günü okuldaki harika eğlenceler ve aldığımız 25. yıl sertifikalarımızla dünyanın dört bir yanına dağılırken bir sonraki buluşmanın planlarını yaparken bulduk kendimizi. Homecoming'e 5 senede bir gelsek de bir sonraki buluşmamızın kesinlikle daha erken olması yönünde mutabakata vardık.

Dolu dolu bir 3 gün geçirsek de aslında hiç doyamadık.

Kalplerimizi Stickler'in merdivenlerinde bıraktık; en yakın zamanda yeniden geleceğiz.

Bombalaki Bombalaki BOM BOM BOM
Tarsus Tarsus ZIM ZIM ZIM

Cem Cömert '99

2004 mezunlarımız 20.yıl

'Tadı damağımızda kalan bir gün geçirdik'

Mezuniyetimizin 20. yılında, 68 arkadaşımız ve fiziken aramızda olmasa da ruhen sevgisini her daim hissettiğimiz rahmetli kardeşimiz Sinan Südaş'ın hatırası ile birlikte yuvamıza geri dönmek, hepimizi çocuklar gibi şen hissettirdi. Üzerinden iki hafta geçmesine rağmen coşkumuz ve özlemimiz hâlâ devam ediyor.

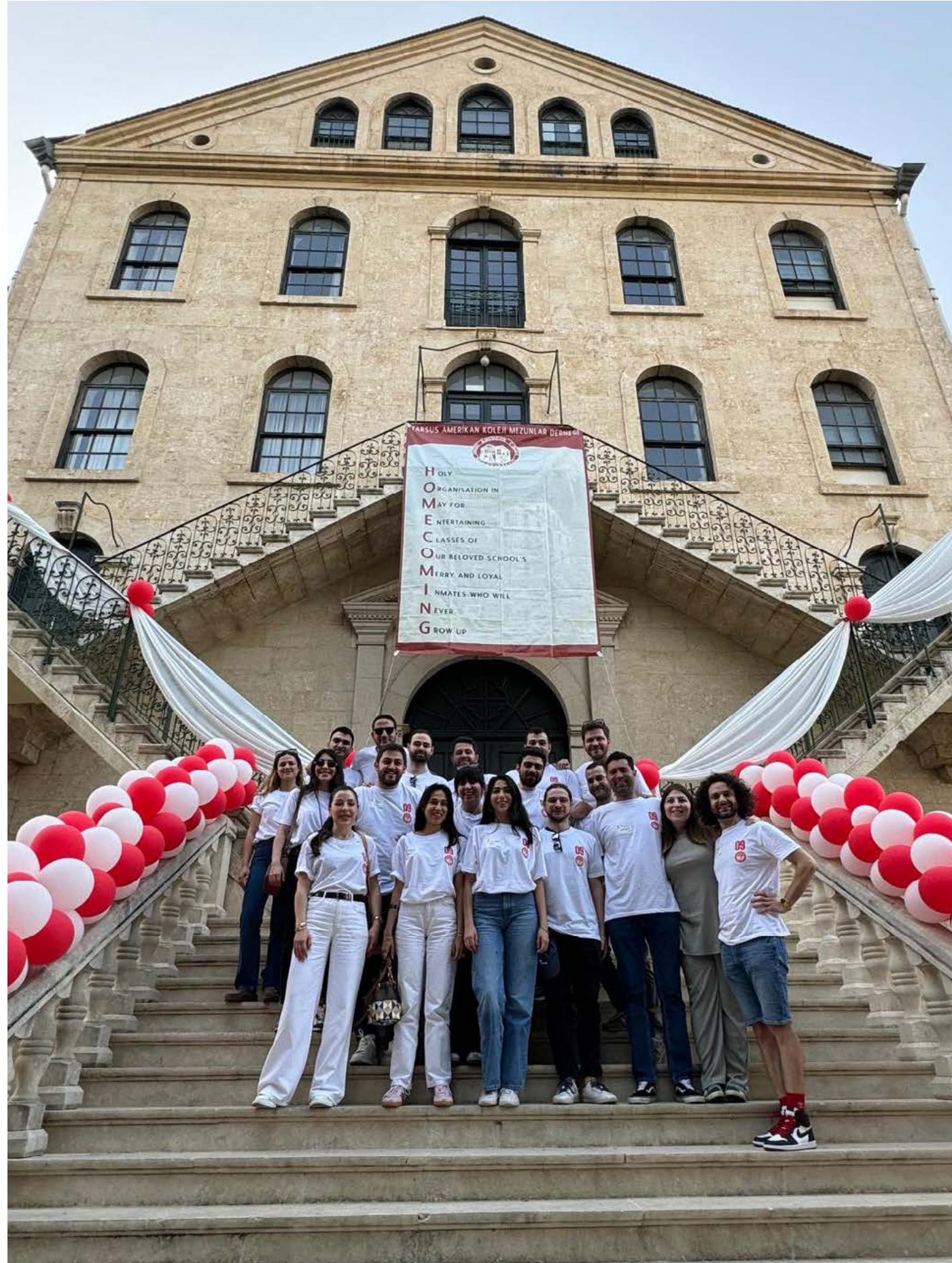
Biz 2004 mezunlarını farklı kılan 3 özelliğimiz var; birincisi, biz TAC'yi yedi yıl doya doya yaşayan son mezunlarız. İkincisi; 8 yıllık eğitime geçilmesi sebebiyle okulda 5 sene üst üste en küçük dönem olmamız. Üçüncüsü ise 138 mevcut ile okul tarihinin gelmiş geçmiş en kalabalık dönemiyiz. Bu üç faktörün bir araya gelmesi, dönem içi bağlarımızı ve mavra katsayımızı haliyle

arttırıyor.

Homecoming organizasyonunda emeği geçen tüm abi, abla ve kardeşlerimize teşekkür ederiz. Sayenizde, unutulmaz anılarla dolu kampüsümüzde tadı damağımızda kalan bir gün geçirdik. Hep birlikte nicelerine!

Can Özkenel '04

2009 mezunlarımız 15.yıl**'TAC ruhunu hep yaşatacağız'**

TAC 2009 mezunları olarak 15. mezuniyet yılımızı kutladığımız Homecoming 2024 etkinliğinde, okulumuzun köklü ve değerli geleneklerinin devamını büyük bir gururla yaşatmaya devam ediyoruz.

Bu anlamlı günde, birlik ve beraberliğimizin bir simgesi olarak Homecoming tişörtlerinden elde ettiğimiz

gelirin tamamını, '09 dönemi adına '09 tuğla bağıışı yaparak taçlandırdık.

Etkinlik organizasyonunda emeği geçen tüm abi, abla ve kardeşlerimize en içten teşekkürlerimizi sunarız. Hep birlikte, TAC ruhunu yaşatmaya ve bu değerli mirası sürdürmeye devam edeceğiz.

Muvi Kırıl '09

2014 mezunlarımız 10.yıl

'Eşsiz bir duygu, eşsiz bir yuva'

Her genç dönem gibi lise sonrası hayat koşturmacasına kapılıp birbirimizden uzaklaştıktan sonra, 10. yıl gerekçesiyle, beraber büyüdüğümüz okulun bahçesinde bir araya gelerek, eski günleri, arkadaşlığımızı, kardeşliğimizi hatırladığımız ve de geriye dönüp bakarak "Nasıl da

geçmiş 10 sene, ne kadar büyümüşüz!" dediğimiz oldukça keyifli gün geçirdik. Tekrar TAC ailemizle bir araya gelmek ve ne kadar zaman geçerse geçsin evde hissetmek çok eşsiz bir duygu, burası eşsiz bir yuva.

Zişan İrem Çelebi '14

2019 mezunlarımız 5.yıl

'Yuvaya dönmek çok özeldi'

Homecoming 2024 bizim mezuniyetimizin 5. yılıydı ve eminim bir sürü dönem arkadaşım da benim hissettiklerimi hissetti. Hayat ne kadar değişime bağımlı olsa da insan yaşadığını yaşarken uzaklaşıp büyük resme bakamıyor. 14 yaşında bir hazırlık öğrencisi sabah şikayet ede ede ilk derse yürürken hiçbir şey onu çevresindeki insanların gideceğine, bu rutinin birkaç sene sonra sadece bir anı olacağına hazırlamıyor. Bir çocuk olarak bu günlük rutini yaşarken gerçekten de gelecek çok uzakta ve ulaşamaz geliyor. Belki de o yüzden 5 sene sonra büyüdüğümüz okula, birbirimize dönmemiz bize Homecoming'de

hissettiğimiz şeyleri hissettirdi. Sanki 5 sene geçmemiş, tüm problemlerimiz ve kaygılarımız 1 günlüğüne kaybolmuş ve zamanda yolculuk yapmış gibi hissettik. Tabii ki 5 sene bu dergiyi okuyan abi ablaların (yaşları ile doğru orantılı olmak üzere) gözünde çok kısa bir süre fakat gençliğimiz yerinde ve anılarımız taze iken o gün hissettiklerimizi anlatmak çok zor. Genç olmak çok güzel ve zamana karşı asla kazanılamayacak savaşta yenilginin Homecoming gibi örneklerle somutlaşması çok korkutucu fakat yuvaya dönmek çok ama çok özeldi.

Cevahir Bozkurt TAC '19

BİR YUVAYA DÖNÜŞÜN DAHA ARDINDAN

Doğan Gözde ÖZGÖDEK TAC '86

Yılın en keyifli günlerinden birisidir Homecoming. Ya da nam-ı diğer "Yuvaya Dönüş". TAC mezunları her sene 19 Mayıs'a en yakın cumartesi gününü ve hafta sonunu Tarsus'taki yuvalarında geçirmek için adeta akın ederler, bu kadim şehre ve muhteşem okula. Cümbür cemaat, çoluk çocuk. TAC mezunu her fırsatta okuluna gider ve hasret gidermek ister de, Homecoming haftası hakikaten farklıdır.

Bu sene ben birey olarak, bizim dönemin 5'li ya da 10'lu yılı olmadığı için cuma akşamından Tarsus'a geldim. Önce şehrin sokaklarında bir tur attım. Öğrenci iken

eskiden futbol sahası olan alanın kuytu bir duvarında dayalı olan ağaç kütüğünü kullanarak gece dışarı kaçtığımız şehirde, o kaçışları hatırlayarak bir tur attım. Tabii hemen bir dürüm tadararak da süreci başlattım. Geceyi Burhanoglu Konağı'nın tarihi atmosferinde geçirdikten sonra, sabah erkenden Homecoming için TAC'ye koştum. Okulda '86 kardeşlerim İbrahim, Serdar, Necmiye, Berk ve Bülent ile muhabbet imkanı da bulduk.

Bu sene tabii ki mezunların coşkusunda ve katılımında bir eksiklik yoktu. Gün içinde farklı saatlerde yuvalarına geldiler. Ama

benim ayrıca keyif aldığım konular da oldu. Okulumuzun eğitiminin ne kadar değerli olduğunu da anladığım muhabbetler yaşadım. Örneğin TAC Kütüphane Kolu öğrencileri ile bahçede sohbet ettim. “Bombalaki” adında güzel bir dergi çıkıyorlar. Derginin her sayısı bir tema içeriyor. Bu son sayının teması “Özgürlük” imiş. İçinde keyifli edebiyat ve felsefe yazıları var. Bu dergiyi ve yazarlarını Bizletter’da da ağırlayacağız inşallah.

Sonra günün ilerleyen saatlerinde Misak-i Milli kampüsünde bulunan Stem Laboratuvarları’nı ziyaret ettim. Muhtar Kent abimizin değerli katkıları ile yaşama geçirilen bu birim harika olmuş. Girişte Robotics Kulübü temsilcileri ile muhabbet ettik. Benim gibi teknolojiye uzak abilerine çok güzel üretimler gösterdiler. Zaten bir ürünleri ofisimde tam karşımda durur, 3D printer ile yapılmış bir Stickler.

Üst katta da, bir podcast stüdyosunda girdim. Hatta Şerif Boyacı TAC ’64 abimizle bir podcast yayınına da katıldık, öğrenci kardeşlerimizin sorularını yanıtladık. Onun yanında esnek bir odaya girdik. Bize küçük sunumlar yaptılar. Ayrıca orta koridorda eski öğretmenlerimizden John Synder fotoğraf sergisi de vardı. 60’lı yıllardan harika fotoğraflar.

Çok iyi hissettim, TAC’nin geleceği için.

Günün öğle yemeğini Ali Bey House’da Beyti Kebap’ın servis ettiği kebab, ciğer ve kuşbaşı ile ifa ettik. Tabii bu bahçe iki Homecoming’dir açılıyor. Okul ve Dernek ekiplerinin çok güzel bir karan olmuş. Yeşillikler içinde, kuş sesleri arasında nefis Tarsus mutfağını yaşadık. Bazı dönemler de, öğlen kebab mavrasını bu çok özel mekanda gerçekleştirdiler.

Tarsus mutfağı ve kültürü gün boyu okul

bahçesinde de yaşandı. Yediğim en lezzetli tantunilerden birini tattım, Mehmet Usta’nın (önceki Mobil) imalatı. Rifat Kırıl ’78 abimin de onayından geçen tantuni harikaydı. Okulda gün boyu açık olan enfes yiyecek-içecek standlarının yanı sıra, aksesuar standları, mum üretim standı (Kerimoğlu ailesine sevgiler), yörük ürünleri satılan standlar, Metin Baba helvaları, yöresel ürünler, bir de Mercedes-Benz standı vardı. Mezunlar Derneği Gift Shop da gün boyu ürünleri almak ve çene çalmak için uğrayan mezunlar ve aile bireyleri ile doldu. Gün boyu bahçe de çok canlıydı kısaca. Homecoming okulda yaşanınca çok daha güzel.

Saat 13.00 gibi iki ayrı grupla Dernek binasında bulunan TAC Anı Evi’ni ziyaret ettik. Bahçesinde oturup, biraz püfür püfür Tarsus rüzgarını aldık. TAC’nin geçmişinde de kendimi çok iyi hissettim. Mayısta bu şehrin havası daha mı keyifli oluyor, nedir? Karatavuk da güzel sesi ile bize eşlik etti.

Her Homecoming’in en anlamlı dakikalarını yaşadığımız plaket törenine geçtik. Saat 16.00 gibi, burada biraz saatten şaştık, eskiye göre daha kısa olmakla birlikte yine biraz uzun sürdü; ama yine çok güzel anlar ve anlamlar vardı, törende.

Önce emektar TAC öğretmenlerimizi sahne önünde alkışladık. Onlar yetiştirdikleri öğrencileri ile birlikte olmaktan mutluydular, biz ayakta onları alkışlarken çok duygulandık. Sonra mevcut TAC yöneticilerimiz sahneye çıktılar. Bu muhteşem okulun, bugünkü bayrak taşıyıcıları mı desem, belki yerini bulur. İlkokul, ortaokul, lise müdürlerimiz ve Headmaster konuşmaları ile ne kadar emek veren, hizmet aşkıyla yaşayan insanlar

olduklarını gösterdiler. İyi çalışmalar ve verimli görevler diliyoruz, kendilerine.

Sonra bu senenin bir başka yeniliği sahneye iki değerli Echo üyesi çıktı. Refik Kutluer TAC 74 ve Mehmet Gür ’69. Bence çok anlamlı bir mini konserdi. Hem kaybedilen Echo üyeleri anıldı, hem de çok anlamlı şarkılarını dinledik, tamamen TAC/TALAS ile ilgili.

Dernek tanıtım videosu gösterimi ve Mehmet Özel Başkan’ın çok özet konuşması sonrası, plaket törenimiz 60.yılıni kutlayan abilerimiz ile başladı ve 55, 50, 40, 35, 30, 25, 20, 15, 10 ve 5. yıllarını kutlayan dönemlerimizle devam etti. Güne özel hazırlanmış harika tişörtler ile rengarenk görüntüler oluştu. Dönemler konuştu ve bom çektiler. Bana göre *(tamamen kendi fikrim)* en güzel iki konuşma ’64 ve ’84 dönemlerinden geldi. Bence en yaratıcı tişört 2019 döneminindi. En anlamlı mesajı taşıyan tişört 1974 mezunlarının; 50. yıl yazısının üstünde “Şimdilik” mesajı ile. Sahneye en coşkulu çıkan dönem 1989 dönemi idi. Tabii her dönem istisnasız ayrı ayrı çok güzeldi, özeldi ve sahnede harika bir zaman geçidini yaşattılar bize. Emeklerine sağlık. Bombalakiler de tabii hiç eksik olmadı.

Bu arada unutmadan yazayım; TAC ’68’in çok anlamlı AZA bursunun devamı olan ve her sene en başarılı TAC Sporçusuna verdikleri ödül de bu sene öğrencimiz ve milli sporcumuz Anıl Alyanak kardeşimize, Ali Zallak TAC ’68 abimiz tarafından takdim edildi.

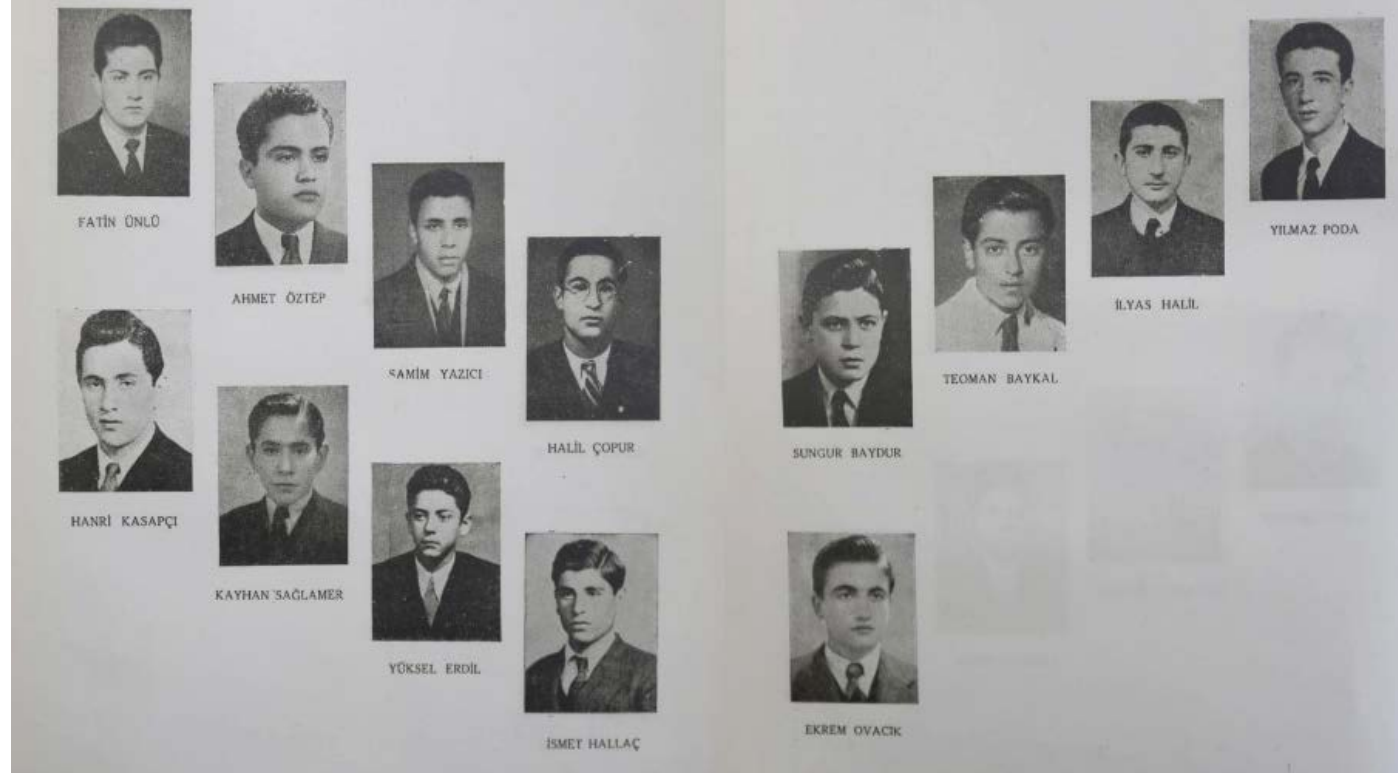
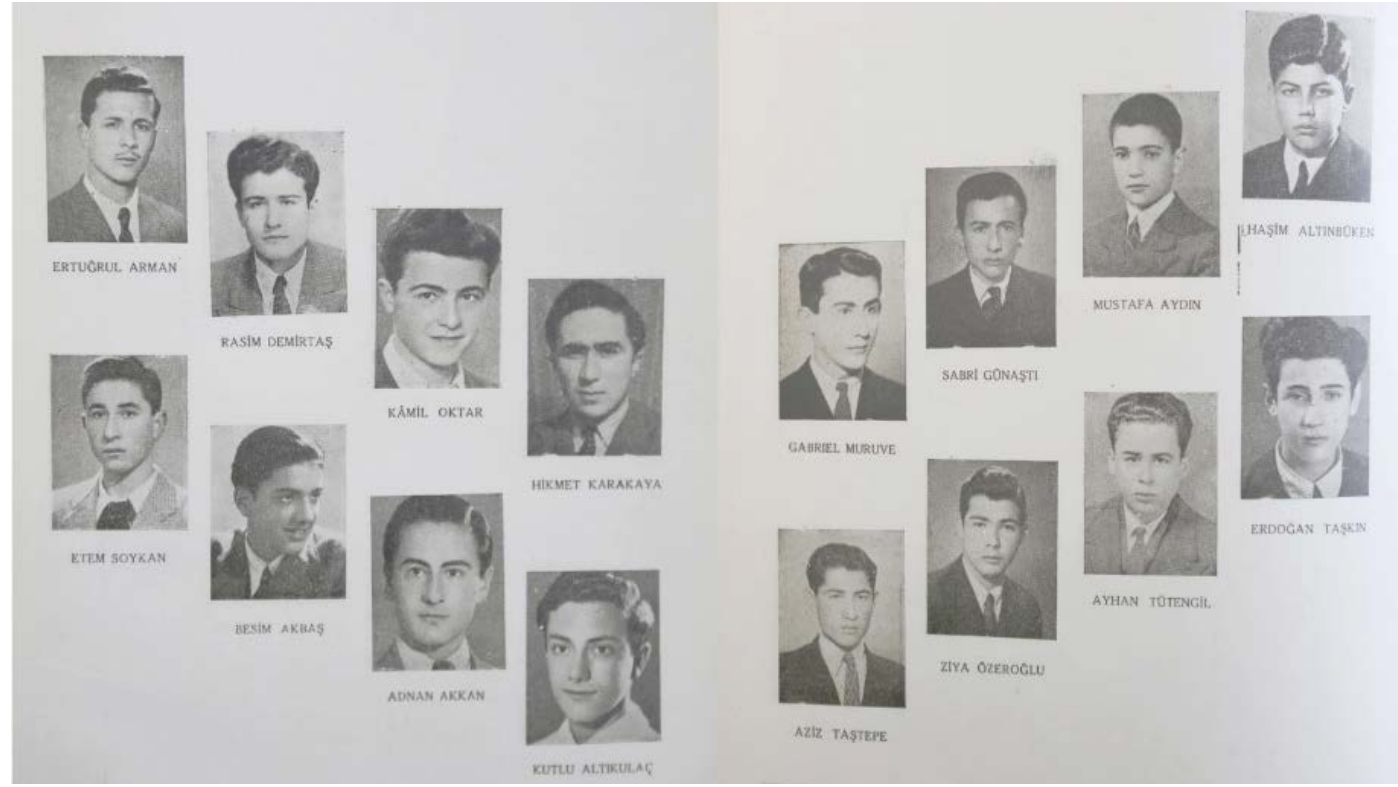
Bu güzel törende tek eksik 45. yıl kutlamalarını Homecoming günü de yapmalarını beklediğimiz ’79 dönemi idi. ’79 kendi programları gereği bir hafta önce kendi aralarında kutladılar, yine Stickler’in gölgesinde elbette. Ancak onlar da bu

anlamlı günde Homecoming’te olabilselerdi ne güzel olurdu. Kalpler her zaman beraberdi elbette.

Ve akşam gala yemeği okulun bahçesinde coşkuyla gerçekleşti. Bence dünyanın en güzel kampüslerinden biri. İçinde orman olan kampüsleri, doğal göller olan kampüsleri görmüş ya da ultra teknolojik okulları ziyaret etmiş birisi olarak, evet en güzel tanımı belki abartılı olabilir. Ama en güzellerinden birisi olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Zaten söz konusu TAC ise, o kampüs en güzeldir de aslında. Aşık Veysel’in dizelerinden ilhamla söyleyeyim, güzelliğin anlam kazanması içimizdeki aşk ile ilgili.

Gala yemeğinde 60 yıl aralığında bir mezun topluluğu ve aileleri ağırlanıyor, dolayısı ile çok zor bir organizasyondur. Her yaşa ve gruba hitap edebilmek kolay değildir. Bunu tamamen olmasa bile büyük ölçüde başarabilen bir camiyiz. Çünkü ortak noktamız çok büyük üç harften oluşuyor, TAC.

Bu gün senede bir gün. Ama uzun ve zahmetli bir sürecin sonunda gerçekleşen bir gün. Okulumuzun çok değerli desteği ve Mezunlar Derneği yöneticilerinin çok yoğun mesaisi ile gerçekleşen bir gün, Homecoming. TAC Mezunlar Derneği gün boyunca, mezunlarımızın ve ailelerinin, çocuklarını o okulda okutmak için nice fedakarlıklara katlanan velilerimizin güzel bir gün geçirmesi için çok uğraşıyor. Bazen elde olmayan ve ülkenin genel mevzuat kısıtlarının da etkisi ile sorunlar da olabiliyor. Ama hem şehir bugünü seviyor, hem de mezun yuvasında olduğu zaman akan sular duruyor. İleride nice güzel Homecomingler’de buluşmak dileğiyle. Saygı ve sevgilerimle.

GABRIEL MURUVE'NİN ARDINDAN

Nihat Taner '68

Catherine Chamy (Katerina Şamî) 1872 yılında Halep'te doğdu. Genç bir kızken "posta siparişi gelin" olarak Arjantin'in başkenti Buenos Aires'e gitti ve orada İlyas Habib ile evlendi. Çiftin Habib ve Viktor adında iki oğulları, ardından 1904'te kızları Gertrude dünyaya geldi. İlyas Habib bir sene sonra vefat edince Katerina çocuklarıyla Halep'e geri döndü, Gertrude henüz altı aylıktı. Katerina'nın Jülyet adında bir kız kardeşi vardı. Halep'te yaşayan Jülyet Hanım Jül Şaşati ile evlenmiş ve çiftin beş çocukları olmuştu. Katerina'nın dönüşünden bir süre sonra Jülyet doğum sırasında vefat etti. Jül Şaşati baldızı Katerina ile ikinci evliliğini yaptı. Yeni evliler sekiz çocuklarıyla beraber 1906-1907 döneminde Halep'ten o yıllarda küçük ve sakin kıyı kenti olan Mersin'e göçtüler. Çiftin Polycarius ismini verdikleri oğulları Mersin'de dünyaya geldi. Kentin tanınmış gayrimüslim aileleri arasında Nadir, Butros, Halep kökenli Şaşati ve Lübnan, Trablusşam'dan gelmiş Mroué (Muruve) ailesi bulunuyordu.

Gertrude Habib ve Nikola Muruvé 7 Haziran 1928'de evlendiler. Gertrude Maruni (Katolik) kilisesine, eşi Rum Ortodoks Kilisesi'ne mensuptu. Çiftin Martha adında bir kızları ve ardından 26 Aralık 1930'da Gabriel Nikola adını verdikleri oğulları dünyaya geldi. İki kardeş 1937'de açılan İleri İlkokulu'nda okudular. Gabriel 1942 haziranında mezun oldu. Yakınları ona Gabriel yerine Gabo diyorlardı. Muruve ailesi

sıcak yaz aylarında Fındıkpınar Yaylası'na çıkıyordu. Gabo'nun delikanlılık yıllarında yayla tercihi Gözne oldu. Gabo ve arkadaşları Gözne Kalesi'ne çıkar, bazen de yüzmeye Kızkalesi Sahili'ne giderlerdi. Bisikletle Gülek Boğazı'na gidişleri, Cennet-Cehennem gezileri anılarında hep taze kalmıştı. Gabo ortaokul ve liseyi Tarsus Amerikan Koleji'nde okudu. Burada yakın dostluk kurduğu arkadaşları arasında İlyas Halil bulunuyordu. 1949'da TAC'den mezun oldular.

★ ★ ★

Aylardan Haziran, vakit öğle üstü. Güneş tepede sarı şapka. Güzel İrina'nın özlediğim gamzeleri gölge. İlik kestane. Eteği kelebek kanadı, titriyor içimde. Rüzgârdan. Okul bitmek üzereydi. Mersin-Tarsus tren yolculuğu uzun olacaktı. Sınavlara hazırlanmak için hafta sonu okulda kalmıştık. Tarsus Belediye Parkı'nda havuzun kıyısında ders çalışıyorduk. Hava, çağla bahar. Dal araları, yeşil başlı kuşlar. Kulağımda cıvıltılar. Seslerden, kokulardan sarhoş. Bahar heyecanını nefesimde duyuyorum İrina'yı parkta bulamayınca.

Gabriel Muruve, Ahmet Öztep, Yüksel Erdil, Arif Nihat Asya'nın şiirlerini gözden geçiriyorlar. Öten kuşlara kulak tıkamış, Hoca'nın "Bayrak" şiirini ezberliyorlar. Sınavlara boş vermiş, İrina'ya yazdığım şiiri bitirmeye çabalıyordum⁽¹⁾.

İlyas Halil'in bu öyküsünde bahsi geçen edebiyat öğretmeni ve şair Arif Nihat Asya o dönemde Koleji'de derse giriyordu.

1949 mezunları Homecoming'de olabilselerdi 75. yıldönümünü kutlayacaklardı. Bu sınıftan Dr. Gabriel Muruve Şubat 2024'te Kanada'da yaşama veda etti. Değerli eşi Noella Hanımdan gelen bilgilerle düzenlediğim yaşam öyküsü ektedir. Huzur içinde uyusun.

Nihat Taner '68

“Ey mavi göklerin kızıl ve beyaz süsü/Kız kardeşimin gelinliği, şehidimin son örtüsü” diye başlayan “Bayrak” şiiri ile ünlenmişti. Halil’in gençlik aşkı İrina Köşkeryan ileride eşi olacaktır (Irene Halil). Gabo da İrina’nın kardeşi Noella ile arkadaştı. Köşkeryanların Kilikya Ermenisi olan babalarının aile geçmişi Bizans dönemine, Ermenistan’ın Bizans İmparatorluğu’na bağlanıp paganizmden Hristiyanlığa döndüğü 6. yüzyıla kadar gidiyordu. Anneleri Rum Ortodoks olup Halep-Beyrut çevresinden geliyordu. Evleri günümüzde Nobel Oteli’nin olduğu köşede ydi.

Gabo 1949 Haziran’ında girdiği Olgunluk İmtihani’nı başarıyla geçti. Böylece Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi FKB (Fizik-Kimya-Biyoloji) programına girmeye hak kazandı. Tıp Fakültesi’ne devam etti ve 1955 yazında mezun oldu. Askerliğini Ankara Maltepe’de sıhhiye teğmeni olarak yaptı. ABD askeri yardım heyeti JAMMAT (Joined American Military Mission Aid Turkey) personelinin sağlık durumunu takip ediyor ve Kara Kuvvetleri Sağlık Grubu tercümanı olarak hizmet veriyordu. Ardından Mamak Muhabere Okulu’nda hekim olarak görev yaparak askerliğini tamamladı.

Gabriel Muruve 3 Temmuz 1957’de Kanada’nın Montréal kentine giderek McGill Üniversitesi’nde ihtisasına başladı. Nişanlısı Noella 10 Şubat 1962’de Kanada’ya geldi. Noella ve Gabo 17 Şubat 1962’de Montréal yakınındaki, Noella’nın kız kardeşi Martha ve eniştesi George Aburus’un yaşadığı Blainville’de evlendiler. Genç çift aynı ay içinde batı Kanada’ya, Manitoba eyaletinin Winnipeg kentine taşındılar. Dr. Muruve Çocuk Hastanesi’nde asistan olarak çalışmaya başladı. İlk başta bir sene olarak kalmayı düşündükleri Winnipeg’de bir ömür

geçireceklerini elbette bilmiyorlardı. 1963 başında Gabo Winnipeg’deki Manitoba Kliniği’nde Pediatri bölümünde baş asistan oldu. Çiftin Nicolas André (14.08.1963), Daniel Abraham (17.07.1964) ve Richard Gabriel (11.12.1968) adında üç oğulları oldu.

Dr. Muruve Eylül 1964’te AAP (Amerikan Pediatri Akademisi)’ne kabul edildi, Kasım 1964’de Kanada Pediatri Uzmanı oldu. 1974 Eylül’ünde FRCP© (Fellow Royal College Pediatrics of Canada) üyeliğine seçildi. Gabriel fırsat buldukça Türkiye’yi ziyaret ediyor, akraba ve arkadaşları ile buluşuyordu. Tarsus Amerikan Koleji’ne ayrı bir tutkuyla bağlıydı. Her gelişinde mutlaka okulunu, Mersin’i, Gözne ve Kızkalesi’ni görmeye çalışırdı. Tıp Fakültesi mezunlarının yıllık toplantılarına katılmaya da gayret ederdi. Uzun ve sağlıklı bir yaşam süren Dr. Muruve 26 Şubat 2024 Pazartesi günü vefat etti. Ailesi ölümünü şu mesajla duyurdu:

Dr. Gabriel Muruve’nin 93 yaşında vefat ettiğini büyük bir üzüntüyle duyuruyoruz.

Dr. Muruve, evinde, ailesi ve hayatının aşkı Noella’nın yanında, huzur içinde yaşama veda etti.

Dr. Muruve, Montreal’deki McGill Üniversitesi’nde Pediatri eğitimini tamamlamak üzere 1957 yılında ailesinden Kanada’ya göç eden ilk kişiydi. Kanada’ya geldikten sonra 1962’de Noella ile evlendi ve genç çift, bir dizi aile üyesine onların izinden gelmeleri için ilham verdi. Çocuk Hastanesi’ndeki Baş Asistanlık pozisyonu onları Winnipeg’e götürdü ve burada yerleştiler.

Dr. Muruve çok saygın, müşfik bir insan ve hekimdi. 50 yılı aşkın bir süre Pediatrik Tıp alanında çalıştığı Manitoba Kliniği’nin ilk ortaklarından biriydi. Kariyeri boyunca

binlerce hayata dokundu, Manitoba’daki birçok çocuğa ve aileye yardım etti. Hastaları onu sevdi ve onun tıp konusundaki sağduyulu yaklaşımını ve keskin klinik zekasını takdir etti.

Dr. Muruve’nin ailesiyle, arkadaşlarıyla, gezilerle ve açık havayla dolu sağlıklı bir yaşamı vardı. Müthiş bir mizah anlayışı vardı, hikayeleri ve deneyimleri efsaneydi. Son sözleri şu oldu: “Pişman değilim. Hayatta istediğim her şeyi yaptım.”

Dr. Muruve’nin anısı eşi Noella, üç oğlu

Nicolas (Carolyn George), Daniel (Suzanne Gaultier), Richard ve sekiz torunuyla yaşayacak. Gerçekten özlenecek ama mirası ailesinde; yaşamı boyunca akıl hocalığı yaptığı ve baktığı herkeste yaşayacak.

Ailesi onun yaşamının özel bir kutlamasını Montreal’de düzenleyecek.

★ ★ ★

Dr. Gabriel Muruve’yi saygıyla anıyoruz.

★ ★ ★

Teşekkür: Bilgi ve belge paylaşımı için Sayın Noella Muruve’ye teşekkür ederim.

İleri İlkokulu Mezun Defteri

Gözne Hatırası

Kaynakça:

¹. Arif Nihat Hoca, Plaza Dona Elvira, İlyas Halil Ekim 2009

TAC yılları

Sınıf arkadaşı İlyas Halil ile Stickler Hall önünde

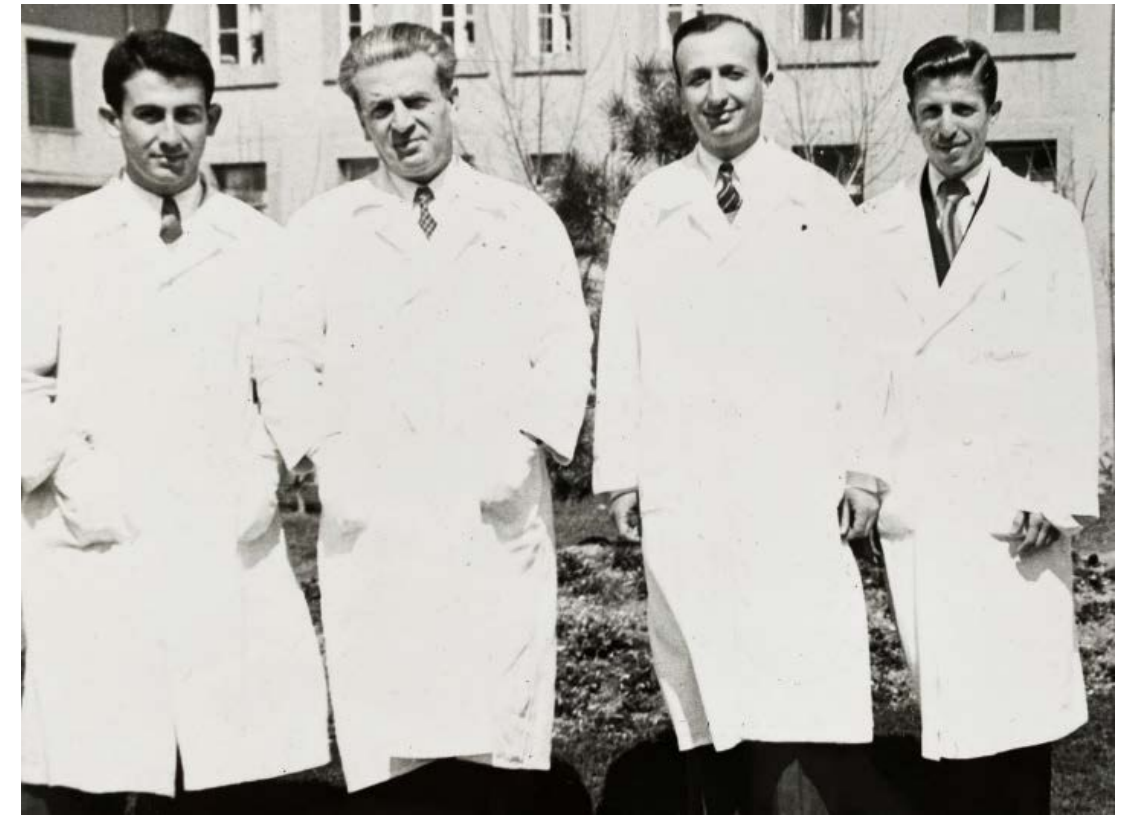
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi (sağda G. M, yanında Prof. Dr. Süreyya Gördüren)

TAC sahnesi - Macbeth

TAC'de İlyas Halil ve bir arkadaşının omuzlarında

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi

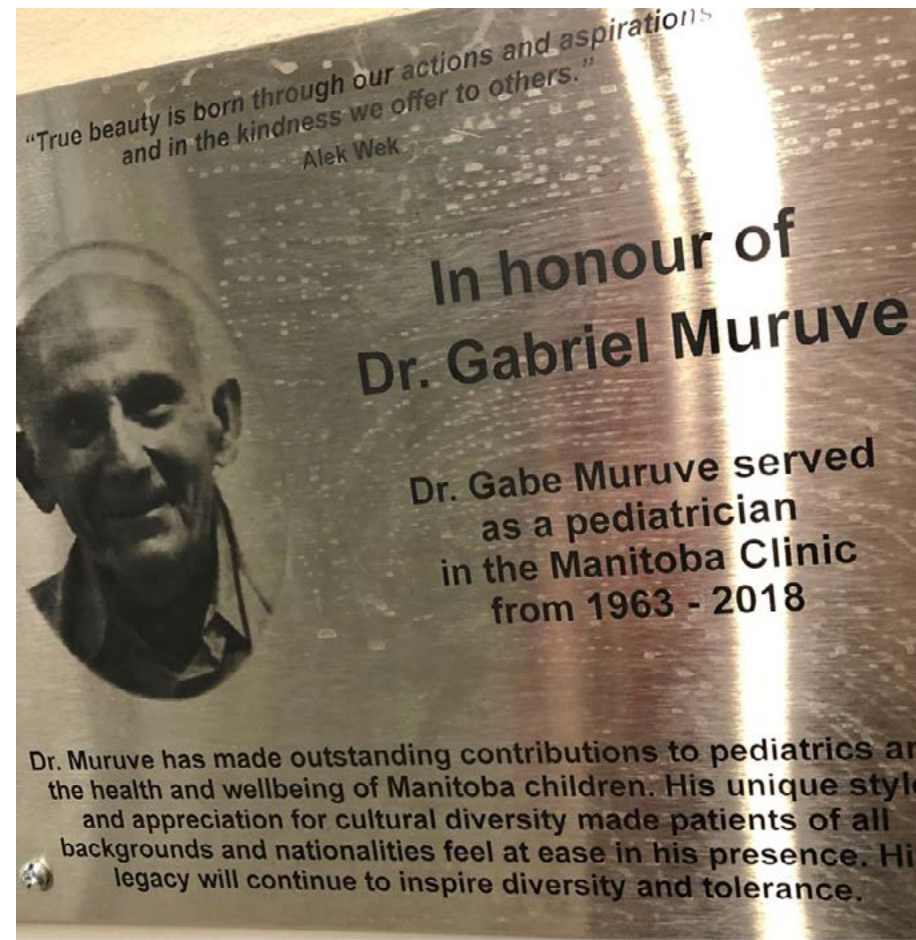
Lilian ve Gabriel Muruve

Eski dostların Mersin Hilton'da buluşması (1995). Soldan Albert Butros, Hanri Atat, Dr. Paul Debbane, Patrick Grigsby, Andre Nadir, Yüksel Nadir, Viran Hisarlı. Önde Fonda Tahinci ve Dr. Gabriel Muruve.

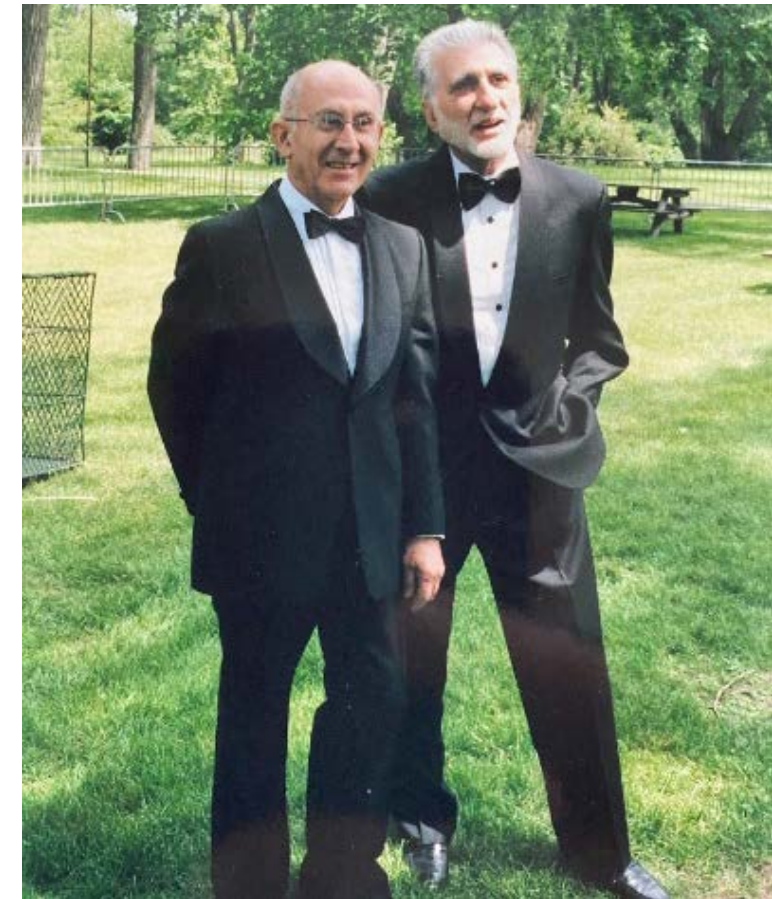
Muruve Ailesi (2016)

87 yaşına kadar çalıştığı Manitoba Clinic'te emeklilik kutlaması ve armağan edilen tablo (2018)

Muruve Ailesi (2016)

En yakın arkadaşı ve bacanağı İlyas Halil ile.

HARİÇTEN GAZEL

HÜSEYİN DIRİÖZ TAC '73
BÜYÜKELÇİ (E)

Diplomasi mesleğindeki 42 yıllık kariyerim boyunca değişik coğrafyalarda, değişik kültürlerin hakim olduğu yerlerde, farklı konularda ülkemizi temsil eden kadronun içinde yer aldım. Hem keyifli, hem de meşakkatli olabilen bir meslek. Tabii bu iş hayatımda TAC mezunu olmanın, TAC'nin havasını teneffüs etmiş bulunmanın büyük faydasını gördüm.

Önce yabancı dille başlayayım. Hariciye mesleğinde yabancı dil bilgisi olmazsa olmazlardandır. Günümüzün “lingua franca”sı olan İngilizce, ülkeler arası diplomatik ilişkilerde ve uluslararası kuruluşlarda kullanılan en yaygın dildir. Meslek hayatımda Afganistan'dan Brezilya'ya dünyanın dört bir köşesine tayin olan bir diplomat olarak her defasında yerel dili öğrenmeye gayret ettim ve bu sayede günlük hayatımda yerel kültürü ve zenginlikleri yakından tanımak fırsatı buldum. Ancak çalışma hayatına gelince diplomasi dili ince ayrıntı işidir, çoğu zaman da hukuki terimler içerir. O nedenle TAC'nin verdiği yabancı dil ve kültür bilgisi, bilhassa da akıcı İngilizce konuşma kabiliyeti, uluslararası müzakerelerde ve genel olarak diplomatik girişimlerde hayati önem taşıdı.

Tarsus'ta okuyunca bir yandan kalbur üstü bir çevreye erişiyorsunuz bir yandan da çarşı içinde kelle paça yemeye rahatlıkla gidiyorsunuz. Her ortamda uyum sağlayabiliyorsunuz. Halkın her tabakasıyla, her meslek mensubuyla rahatça konuşup, onlarla yabancılaşmadan diyalog kurabilmek iş hayatımda da hep faydalı oldu. Meslek

hayatımda kraliyet aileleriyle veya devlet başkanlarıyla da görüştüm dostluk kurdum ama gerektiğinde Afganistan'da tutuklanan Türk vatandaşlarına da yardımcı oldum ülkemize sağ salım dönmelerine önayak oldum. Dışişlerine girdikten sonra, ilk dış tayin yerim o zamanlar Sovyet işgali altındaki Afganistan'dı. Orada bir gün beni Dışişleri Bakanlığına davet ettiler. Hemen gittim. Dediler ki: “Casusunuzu yakaladık!” ve pasaportunu gösterdiler gözüne alının vatandaşın. Meslek hanesinde ‘Fotografçı’ yazıyordu. O dönemde Mücahitlerin direniş faaliyetlerini görüntüleyen, filme alan, dünyaya yayan Batılı basın mensupları hep ‘casus’ olarak nitelendiriliyordu. Dolayısıyla bizim vatandaş da o kategoride değerlendiriyorlardı. Talihsiz vatandaşla görüşmeye geçtim ve sordum, ne iş yapıyorsun, niye buralardasın, niye pasaportunda meslek olarak fotoğrafçı yazıyor diye. Cevap verdi: “Abi ben seyyar satıcılık, işportacılık yapıyorum. Bazen Pakistan'dan toptan eşarp alıp İran'da satıyorum. Biraz para kazanıyorum. Ama Pakistan'dan İran'a uçak bileti almaya param yetmedi. Bana dediler ki, Peşaver'e git. Oradan minibüsle Afganistan'a Kabil'e geç. Oradan da otobüsle Herat üzerinden İran'a geçersin.” Sordum, peki pasaportunda Afgan vizesi olmadan nasıl Pakistan sınırından Afganistan'a geçebildin?” Cevap verdi: “Abi minibüse bindim. Sınırdaki Afganlar vize yok diye beni indirmek istediler. Minibüs yolcuları itiraz ettiler, bu

arkadaş Türk, dosttur, onu atamazsın dediler. Sınır görevlileri de müsaade ettiler. Kabil'e kadar gelebildim.” Yine sordum, peki pasaportunda niye meslek olarak Fotografçı yazıyor?” Cevap verdi: “Konsolos Bey (Ben konsolos değildim, Büyükelçilik Başkatiydim ama Konsolosluk şubesi de bana bağlıydı), ben bir zamanlar Yeşilçam'da figüranlık yaptım. (Kemerinin altından bir mendile sarılı bir fotoğraf çıkardı: Cüneyt Arkin'in yanında bir otobüs kapısında poz vermişler ve Cüneyt Arkin elini, bu arkadaşın omuzuna koymuş.) Pasaport alırken meslek sordular. Ben de Artiz dedim. Onlar da inanmadılar ama beni kırmamak için hiç olmazsa Fotografçı yazalım dediler. Mesele bu işte.” Güleyim mi, ağlayım mı bilemedim. Afgan Dışişleri görevlilerine durumu anlattım. Zaten layık olan düzeyde bulunmayan ilişkilerimizi daha germemeleri gerektiğini, olayın içyüzünün bu şekilde olduğunu etraflıca anlattım. Kabul ettiler ve şahsı alıp yanımda sefarete götürmeme izin verip serbest bıraktılar. Şahıs bana çok teşekkür etti, Abi İstanbul'a geldiğinde beklerim, misafirim ol, evde iki telefon var, biri yeşil, biri kırmızı dedi. Numarası kaç diye sorduğumda, Abi daha bağlanmadı dedi. Yine güleyim mi ağlayım mı bilemedim. Bilahare Herat otobüsüne götürdüm. Yerleştirdim. Türk Büyükelçiliğinin misafiri olduğunu, kendisini otobüs yolcularına ve şoföre emanet ettiğimi söyledim. Yolcular ve şoför: Türk sefaretinin misafiriye bu şahıs artık emniyettedir dediler. Herat'tan İran'ın Meşhed şehrine geçmesine yardımcı olmalarını söyledim. Helalleştik. Aradan bir iki ay geçince, Sivas'tan bir kartpostal göndermişti ve teşekkür ediyordu. Gözlerim yaşardı....

Kabil'den sonra tayinimiz Strazburg'daki

(Fransa) Avrupa Konseyi Daimi Temsilciliğimize çıktı. Ondan sonra Brüksel, Vaşington, Amman, Brezilya ve Moskova'ya tayin oldum. Bu süreçte yeni nesil TAC'lılarla da görüşme fırsatım oldu. En şaşırtan olaylardan biri Vaşington'da bulunduğum bir dönemde ilk defa tanıştığım bir kız öğrencinin bana ha bire ‘abi’ diye hitap etmesiydi. Sonradan anladım ki Tarsus'un ilk kız mezunlarındanmış. Dolayısıyla ‘abi’ demesini normal bulmaya başladım. Keza Ürdün'de büyükelçilik yaptığım dönemde Tarsus'tan folklor ekibi gelmişti onları Rezidans'ta ağırlama şerefine nail olmuştuk. Dünyanın farklı köşelerinde hep bir şekilde diğer TAC'lılarla yollarım kesişti.

Kariyerim boyunca Tarsuslu olmanın getirdiği özgüven ve eğitimden istifade ettim. Farklı kıtalarda da olsam sevgili sınıf arkadaşlarımla hiç kopmadık. Başka mezunlarla karşılaşınca önceden tanımasam bile hızlıca bağ kurabildim. Eagles'ın ‘Hotel California’ şarkısında dendiği gibi “You can check out any time you like but you can never leave.” Sanırım bu ifade TAC için de geçerli.

Bu arada şu genel deneyim ve izlenimlerimi de dile getireyim: Dışişleri mesleğinin ve ülkenizi yurt dışında temsil etmenin gurur verici tarafları da var, ailenizden ve çevrenizden uzun süre uzak kalma gibi olumsuz sayılabilecek yönleri de var. Diplomasi kariyerini düşünebilecek arkadaşların bu hususu da göz önünde bulundurmaları lazım. Hele bizim gençlik yıllarımızda, bazen Türkiye'ye bir telefon bağlatmak 10 gün sürüyordu, belirli coğrafyalarda. Keza çocuklar için de olumlu ve olumsuz yönleri var. Olumsuz yönü, bu çocukların görev için üç-dört yıllığına gittiğimiz ülkede arkadaşlar edinmeleri ve

fakat görev süresi sonunda o arkadaşlardan ayrılmaları, yani sürekli ortam değiştirmeleri. Olumlu yönü ise, dünyaya, olaylara, kültürlerle geniş açıdan bakabilmeleri.

Dışişleri mesleği de her zaman güllük gülistanlık olmuyor tabii. İki ülke arasında anlaşmazlık olabiliyor. Çok taraflı diplomasi yapılan bir uluslararası örgütte görevlendirildiyse (ben Avrupa Konseyi'nde ve NATO'daki tayinlerimde tamamen çok taraflı diplomasi içinde bulmuştum kendimi) o zaman ikili diplomasiye ilaveten çok taraflı diplomasi, zaman zaman oldukça karmaşılaşabilen yöntemlerine de uyum sağlamanız gerekecektir. Yine de diplomasi mesleğini ileride düşünen arkadaşların, öncelikle Dışişleri Bakanlığı web sitesinden 'personel' bölümüne girip, Dışişleri Giriş Sınavlarında hangi şartlar arandığını (hangi okulların veya bölümlerin mezunlarının sınava girebileceği), hangi ders müfredatından

sorular sorulacağını öğrenebilirler. Hatta geçmiş yıllarda çıkan sorulardan da örnekler verilmektedir aynı web sitesinde, bu da hazırlanmak isteyen arkadaşlara yardımcı olacaktır.

Son bir sözüm: Tabii ki dış politikada ülke menfaatlerini gözeteceğiz ve kırmızı çizgilerimizin aşılmasına karşı mücadele edeceğiz. Ancak günlük hayatta, bunların dışında da geniş bir alan bulunmaktadır. Bu gibi durumlarda bir ülkeyle ilişkileri sıfır toplamı görmemek lazımdır. Yani onun kazancı benim kaybım, benim kazancım onun kaybı diye konuya yaklaşmamak lazım. Daha çok kazan-kazan çerçevesinde bakmak lazım. Diğer ülkelerle ortak noktaları, ortak çıkarları bulup, bunların üzerinden gitmek lazım. Aynen 'sinerji' kavramının tanımı gibi: 2 + 2'nin 4 değil, 5, veya 6, veya daha yüksek bir rakam olması gibi. (Tabii her zaman kırmızı çizgilerin aşılmasına karşı çıkmak kaydıyla).

Rahmetli Cumhurbaşkanı Denktaş'la

Cumhurbaşkanı İlham Aliyev'le

Rahmetli Başkan Arafat'la

Değerli Şefika ve Refik Kutluer'le Brezilya'da bir konser sonrası

O zamanki Brezilya Cumhurbaşkanı Dilma Russeff'le

Şevval Sam'la Moskova'daki Rezidansımızda

İdil Biret'le Moskova'daki Rezidansımızda

Nazım Hikmet'in vefat yıl dönümünde Moskova'daki törene Büyükelçi olarak katıldığımızda

TAC '73 Mezuniyet

Nazım Hikmet'in kabrini ziyaret

Kravatların duruşunda uyum var

Afganistan'da 1982-1984

Moskova Büyükelçiliğimiz rezidansı.
(Tolstoy, çocukluğunda bu bahçede -dedesinin bahçesi- oyun oynamıştır).

'Nerelerden başladık, nerelere geldik'

İlter Baykal '87

Biliyor musunuz?

Bu ikili "TAC mezunlarını bir dernek çatısı altında buluşturmalıyız. İstersek mezun network'ü oluşturabiliriz ." inancı ile yola çıktılar.

Akar abi Çukurova Fabrikası'nda yöneticiyken mezun adresi toplama çalışması başlatıldı ve 325 kişinin adresi bulundu. Hepsi firma bilgisayarına (IBM Sistem 36) girildi. Böylece muhtemelen dünyadaki IBM arşivli ilk mezun kayıt listelerinden birisi oluştu. İlk direct mailing Dot Matrix yazıcı baskılı parşömen kağıt (A4) idi. 325 sayısı benim için manidardır çünkü her 3 ayda bir gelen 325 sayfa kağıdı katlayıp 325 ayrı zarfa koyup o zarfları da yalayıp yapıştırmamı 59 mezunumuz babam istemişti. O tip niteliksiz evraklar için zarfı açık göndermenin de mümkün olduğunu seneler sonra öğrendim iyi mi? Kim bilir nasıl dalgamı geçmişlerdir aralarında.

Şehir şehir gezdiler.

Şubeler yoktan var olmadı!

Şehirlerinde öncü olabilecek abileri ikna edebilmek porsiyonlarca yemek, tonlarca rakıya mal oldu!

Bugün, (RIP) Muvaffak Kavrar abi ve yitirdiğimiz emeği geçenler sayesinde kurulmuş olan derneğimiz var ve var olabilecek...

1980 de Tarsus dernek lokalinin mahallelinin "Kadın Erkekli (hem de içkili!!!) Terör Yuvası" şikayetiyle kapatılmasını, Mersin lokalimizin şef tutacak parası olmadığı için eşlerin hazırladığı muhteşem yemekleri, mezeleri ile efsaneleşen Homemade partilerini anmamak olmaz.

Bütçesiz, gelirsiz başlayan bu macera imece usulü profesyonelleşmeye başladı. Stickler baskılı kağıtlar Alev Dikici abinin, zarflar Fuat Togo'nun , adres etiketleri Akar abinin , kağıt katlama ve zarf yalama işi benimdi. (Fuat abinin zarf ıslatma süngeri sattığını saklaması manidardır!) PTT postalama ücreti zaten bir dürüm parası bile tutmazdı.

İlk mezun buluşma organizasyonu Galatasaraylıların "Pilav Günü" ilhamlı, yöremize has "Kısır Günü" ile başladı. Onu da zaten eşler hazırlıyor, maliyetsiz oluyordu. Hamdi Demirel abimiz Efes Pilsen fabrikasında yöneticilik forsunu kullanıp

okula imbikten taze süzülüp şişelenmiş soğuk biralara kamyonetle gönderirdi. (NOT: Bira üretimden 4 derece çıkıyormuş) Mr. Robeson'un emsalsiz hamburgerlerini anmadan olmazzz!

Derken Ankara, İstanbul gezileri, yemekleri... Birlikteliğin, mavranın mezuniyet sonrasındaki keşfi ve sosyal terapi vesilesi yemeklerin başlaması. Şubeleşme... Restoran işleten abilerin arzalı içen büyümeyenlere mekanlarını tahsis etmesi. O akşamlarda başka müşteri kabul etmemesi... İstanbul Levent'te ilk lokalimize kavuşmamız, ilerleyen senelerde Fenerbahçe'de Sapmazların konağında şehir efsanesi olmuş The Club'ı kurmak, işletmek PARA TOPLAMAK için çaba sarf ettiler.

Student Council ile iletişimde bulunup önce onları dinleyip okul yönetimine, gerektiğinde vakfa giderek olası tansiyonu düşürüp öğrenci destekli, okulumuzu da zorda bırakmayacak akliselim "ara yollar" bulmaya çalıştılar.

Akar abi yüzlerce kişinin çalıştığı bir fabrikada yönetici, Güner Baykal'da girişimci, atik esnaftı. Derneklerimizin profesyonel çatı altında agresif yapılanması bu sayede filizlendi. Hani her şey imece usulü başladı demiştik ya, işte 70'li, özellikle de 80'li yılların gençlerinin de bu çalışmalara gönül vermesi ile can bulduk.

Biraz daha zamanınızı alacağım. Affoluna...

Dernek demek yasal sorumluluklar silsilesi demek. Para toplamak yasak! "Aidat" henüz literatürde var mı yok mu belirsiz ama fiilen muhasebe defteri tutuluyor. Lakin genel kurul zaruri. 325 sanal üye var. Genel kurul asgari katılım sayısına ulaşmak imkansız. İmdada yetişen okul hademeleri , marangoz, elektrikçi, ecnebi öğretmen , (yahu!!! yan sokakta oturan teyzemin oğulları ...) ile "yeter

sayı" ya ulaşabilmek. Güner abinin "lütfen biriniz başkan olun artık" yakanışına cevapsız , amele gibi çalışan yönetimi seven güruh...

Biliyor Musunuz?

Derneğimizin ilk başkanlık bayrak devri için olağanüstü çaba sarf edildi. Derken zaman içinde bize yakışır değişim çok değerli başkanlar elinde derneğimizi profesyonelce yapılandırdı. Bireysel bütçeden milyonlarca dolarlık bütçeye getirilebildi.

Bugünümüze baktığımızda o bayrağın MUHTEŞEMMM bir başkan ve ekibinin elinde olduğunu, amele usulü dernekçilik baki kaldığı halde kurumsallaştığımızı görebilmek, "Muhteşem ikili"nin hayallerini ilanihaye sürdürebileceğimizi ifade ediyor.

Emanet, "BAŞKANIMMM!" derken gurur duyduğumuz bir kardeşimiz ve gönüllülerde.

Artık, sayfalarca yazıyı hak eden bir Spor Kulübümüz bile var. (Nasıl kuruldu, nasıl imkansızlıktan imkan yaratma çabası ile ayakta durabiliyor biliyor musunuz???)

Her yıl emin ellere teslim ettiğimiz aidatlarımızın aslında manevi bir aidiyet (manevi yükümlülük) hissi ile verilen birer destek olduğu kavramı da Akar abimize aittir.

Dünü bilmeden bugünü yaşamak yerçekimsiz ortam gibi.

Nerelerden başladık, nerelere geldik. Doktora tezi olur bu macera.

Akar abi ne mutlu ki halen aramızda. Geleceğimizi planlamak için daha iyi bir danışman olamaz!

TAC Sevgi ve Saygısıyla

NOT: YAZIMIN TEMASI "FOTOĞRAF" OLDUĞUNDAN BAŞKA İSİM ANMADIM.

"DERNEK" DEMEK SORUMLULUĞU BİRLİKTE TAŞIYANLAR, TAŞ ALTINDAKİ ELLER, ÖZVERİLİLER DEMEK. TÜM TAC GÖNÜLLÜLERİNE (YÜZLERCE MEZUNUMUZA) YÜREKTEN TEŞEKKÜR EDİYORUM.

SHERLOCK HOLMES VE GÖZLEMİN GÜCÜ

Okan Toygar* TAC '88

"Görüyorsun ama gözlemlemiyorsun. Arada belirgin fark var"
Sir Arthur Conan Doyle,
"Bohemya'da Skandal"

Victoria dönemi İskoçya'sında Britanya'nın en eski tıp okulunun polikliniği...

Hastalar, çalışanlar ve öğrenciler günlük koşuşturma içindeler.

Poliklinik odalarından birinde, koyu

Edinburgh Tıp Okulu, 1890

renkli ahşap bir masanın arkasında oturan bir profesör biraz önce odadan çıkan hastasıyla ilgili bilgiler vermektedir etrafındaki öğrencilerine. Siyah takım elbisesinin içindeki manşetli beyaz gömleği, siyah yeleği ve kravatıyla seçkin bir görünümü olan bu beyefendi Edinburgh Tıp Okulunun Adli Tıp ve Cerrahi hocası Prof. Dr. Joseph Bell'dir.

Prof. Dr. Joseph Bell (1837-1911)
Adli Tıp ve Cerrahi Profesörü

Öğrenciler, küçük ipuçlarından sonuç çıkarma yeteneğiyle ünlü olan hocalarını hayranlıkla izlemektedirler.

O sırada kapı çalınır ve bir sonraki hasta girer içeriye.

Dr. Bell oturduğu koltuktan hafifçe doğrulup, çocuğuyla içeri giren kadını başıyla selamlar. Kadının "Günaydın Profesör Bell" demesi üzerine "Günaydın hanımefendi, feribot yolculuğunuz nasıl geçti" diye sorar.

Kadın şaşkın bir ifadeyle, "İyi geçti efendim" der.

Bell, "Peki, diğer çocuğu ne yaptınız?" diye sorar.

Şaşkınlığı daha da artan kadın "Yağmur başlayınca onu Leith'de kız kardeşime bıraktım" der.

"Galiba buraya yetişebilmek için Inverleith Row'daki kestirme yolu kullandınız?" sorusuna "Evet" yanıtı alan Profesör Bell son olarak "Hala muşamba fabrikasında mı çalışıyorsunuz?" diye sorar ve kadın, "Evet efendim orada çalışıyorum" diye cevap verir.

Muayeneye başlamadan önce bilgi, gözlem ve iletişimle hastasıyla ilgili pek çok veriye ulaşmış olan Profesör Bell, kendisini izleyen öğrencilerine dönerek, "Görüyorsunuz, 'Günaydın' dediğinde 'Fife' aksanını fark ederek, feribotla gelmiş olabileceğini düşündüm. Çünkü bildiğiniz gibi, Fife'dan Edinburgh'a en hızlı şekilde ancak Burntisland'dan feribotla gelinebilir."

"Elinde taşıdığı palto, yanındaki çocuk için çok küçük. Bu nedenle yolculuğa iki çocukla başladığını, ancak yol sırasında plansız olarak ve biraz da telaşla küçük çocuğunu bırakmış olduğunu düşündüm. Ayakkabısının tabanlarındaki çamuru fark ettiniz mi bilmiyorum. Böyle bir kırmızı kil,

botanik bahçeleri dışında Edinburgh'un yüz mil çevresinde bulunmaz. Bu yüzden Inverleith Row'daki kestirme yoldan buraya geldiği anlaşıyor. Ve son olarak, sağ elinin parmaklarında Burntisland'daki muşamba fabrikasında çalışan işçilere özgü bir dermatit var"^{1,2} der gülümseyerek.

1870'lerin sonlarında geçtiği düşünülen o poliklinik gününde Dr. Bell'in olağanüstü teşhis becerilerini izleyip büyülenen tıp öğrencileri arasında Arthur Conan Doyle da vardır.

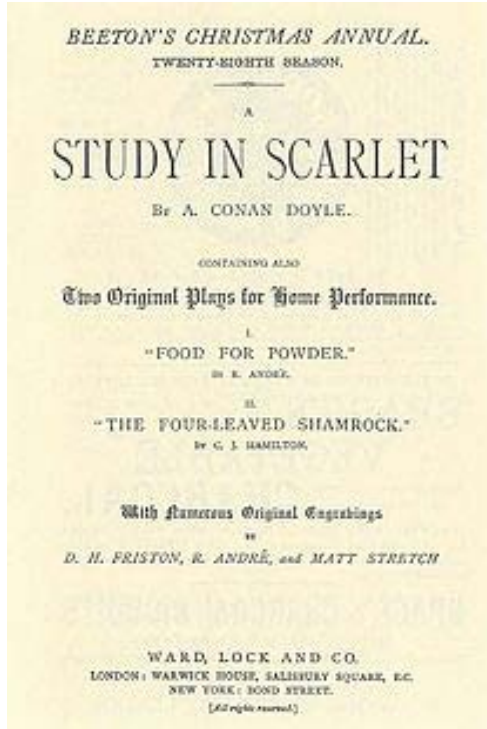
Sherlock Holmes'un yaratıcısı ve göz hekimi
Arthur Conan Doyle (1859-1930)

Gün sona ererken, Dr. Bell ve Arthur bir süre konuşurlar. Bell, öğrencisine bazı tavsiyelerde bulunarak, onu gözlem ve çıkarım güçlerini geliştirmesi yönünde teşvik eder. Genç tıp öğrencisi, bu yaklaşımın tıp alanında uygulanan bir tür "Bilimsel dedektiflik"³ olduğunun farkındadır artık.

İşte tarihin en ikonik, kurgusal dedektifi Sherlock Holmes karakteri böyle doğar.

Doyle'ın ilk Sherlock Holmes öyküsü 1887'de "Beeton's Christmas Annual" adlı

dergide yayımlanır. İsmi; “Kızıl Dosya (A Study in Scarlet)”dır. Sonrasında kitaplar ardı ardına gelir ve Sherlock Holmes, tıpkı Robinson Crusoe ve Oblomov gibi yazarını aşan bir karakter olarak tarihe geçer.

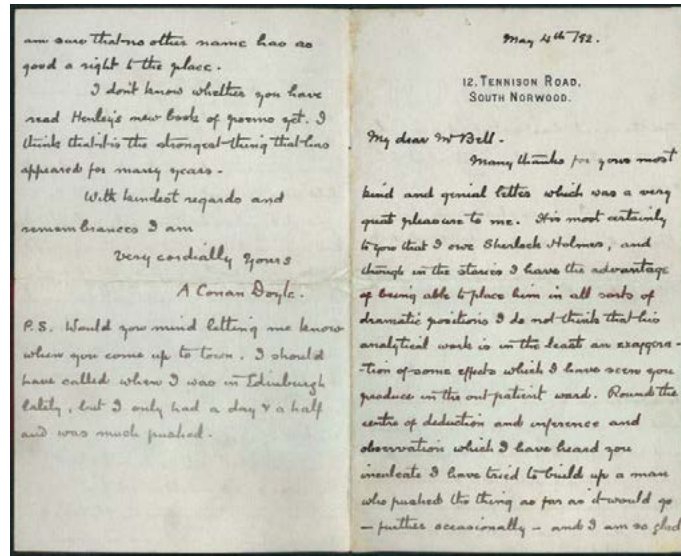

Beeton's Christmas Annual Dergisi'nin ,
“A Study in Scarlet” başlıklı 1887 sayısı

Conan Doyle, 4 Mayıs 1892’de hocası Prof. Joseph Bell’e gönderdiği mektupta “Sherlock Holmes’u kesinlikle size borçluyum... Sizin; gözlem, çıkarım ve tümdengelim merkezinde, olayı gidebildiği yere kadar zorlayan bir adam inşa etmeye çalıştım” der.

Gerçek Sherlock Holmes, Prof. Joseph Bell’dir aslında...

İskoç yazarın hekim olduğu bilinse de, Viyana ve Paris’te oftalmoloji eğitimi aldığı ve Londra, “Harley Street” yakınlarındaki muayenehanesinde bir süre göz hekimliği

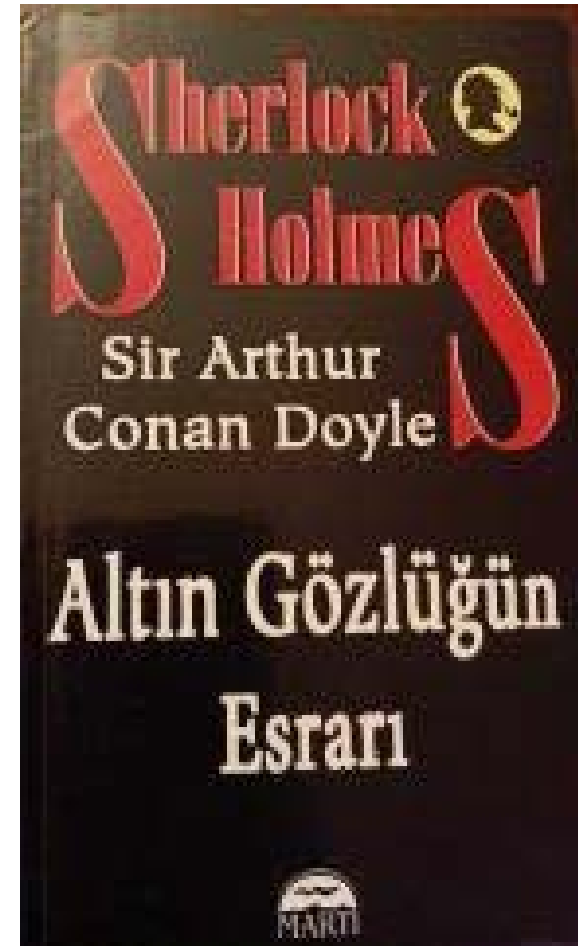
Arthur Conan Doyle’ın 4 Mayıs 1892’de Joseph Bell’e yazdığı ve “Sherlock Holmes’u kesinlikle size borçluyum” dediği mektup.

yaptığı pek bilinmez.⁴

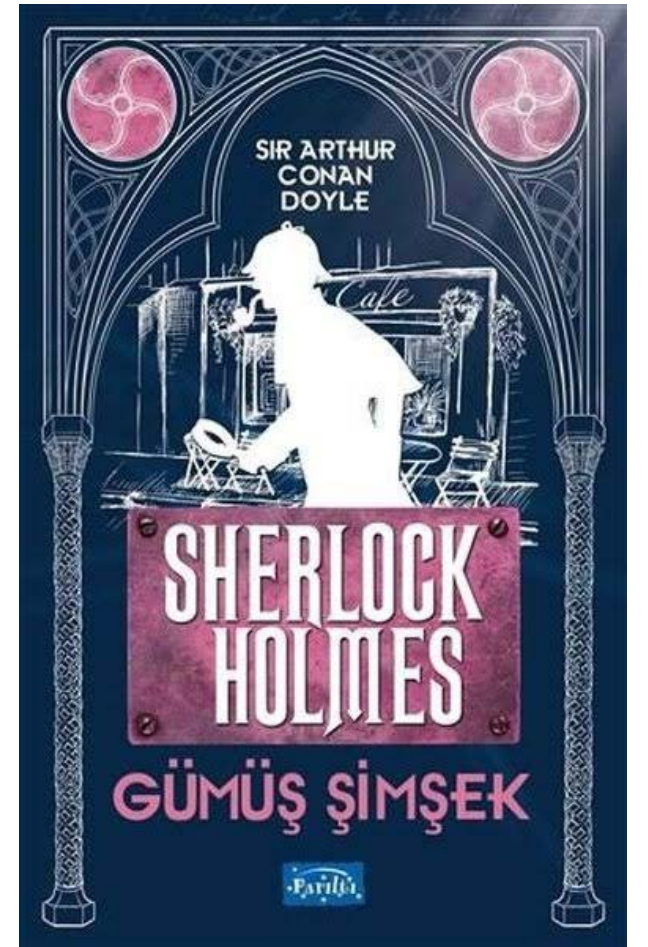
Uzmanlık alanı Doyle’ın bazı hikâyelerine de yansır. Sherlock Holmes’un bir cinayet kurbanının elinde bulunan gözlükten güçlü çıkarımlar yaparak daha önce hiç görmediği şüpheliyi birebir tarif ettiği “Altın Gözlüğün Esrarı” ve katarakt cerrahisinde kullanılan bıçağın cinayet aleti olarak kullanıldığı “Gümüş Şimşek” bunlardan sadece ikisidir.

Sherlock Holmes’un yaratıcısı ve Göz Hekimi Arthur Conan Doyle’ın muayenehanesinin olduğu bina.

Prof. Joseph Bell’e göre hastadaki küçük ipuçlarını bile gözden kaçırmamak ve keskin gözlemlerden güçlü çıkarımlar yapabilmek doğru teşhisin anahtarıydı. Onun “tümdengelimsel (deductive reasoning) akıl yürütme” yöntemiyle kısa yoldan teşhise ulaştığını gösteren literatürdeki çok sayıdaki örnek; öykü alma ve fizik muayene gibi bugün neredeyse ilkel ve gereksiz gibi görünen

yöntemlerin aslında tüm klinik karar verme süreçlerinin temeli olduğunu göstermektedir.

Neoliberal politikaların da etkisiyle, görüntüleme ve laboratuvar testleri olmadan teşhis koymanın mümkün olmadığı algısının hâkim kılındığı günümüz sağlık ortamında Joseph Bell’in kullandığı yöntemin üzerinde dikkatle durulması gerekir.

*Prof. Dr., BAU Tıp Fakültesi Göz Hastalıkları A.D. Başkanı

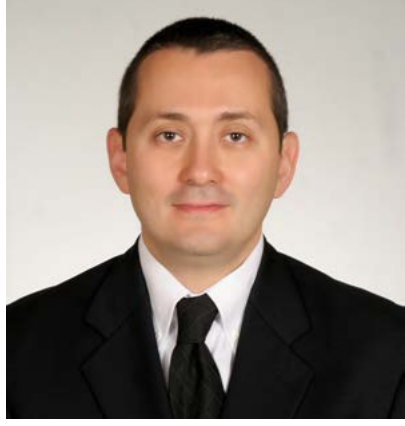
Kaynaklar

¹ Verghese A. A Touch Of Sense. Health Affairs 28, no.4 (2009):1177-1182.

² Orbituary. Henry Harold Scott. Lancet. 1956 Aug 18;271(6938):360-1 (Robert Scot-Skirving bölümü).

³ Snyder LJ. Sherlock Holmes: Scientific Detective. Endeavour. 2004 Sep;28(3):104-8.

⁴ Ravin JG, Migdal C. Sir Arthur Conan Doyle: The Author Was An Ophthalmologist. Surv Ophthalmol. 1995 Nov-Dec;40(3):237-44.

TAC '96 Osman Çetin

KAVUKLU ile PİŞEKAR

Bayern Münich'in 2006 senesinde batmak üzere olan, o dönemki en büyük rakibi Borussia Dortmund'u, faizsiz ve kefilsiz olarak verdiği borç ile kurtarması senelerdir anlatılır ve futbolla ilgili birçoğumuzun malumu olduğu bir konudur. Bizim coğrafyada pek anlam verilememiş olsa da her iki tarafın teyit ettiği ve gerçekliği kanıtlanmış bir durumdur.

O dönem Uli Hoeness, Bayern yöneticisi olarak, Dortmund'un iflastan kurtulması için gereken parayı verirken rekabetin ancak güçlü rakiplerle mümkün olduğunu bildiği için geri alıp alamayacaklarını öncelikli olarak düşünmüyordu.

Her ne kadar Bayern, Almanya'nın en az hazzedilen takımı olarak (dünyada da bu konuda zirveyi zorlayabilir), rakiplerinin parlayan tüm yıldız adaylarını veya yıldızlarını "ayartma" konusunda herhangi bir beis görmese de herkesin aynı gemide olduğu gerçeğini asla göz ardı etmiyordu.

İşte bu sebepten rakiplerine borç verip onları iflastan kurtarmaktan ya da onlara antrenör göndermekten asla çekinmiyor, hem kendi hem de Bundesliga değerini artırıyordu. Bundesliga'nın değeri derken

hafızalarınızı tazelemenizi rica ediyorum.

Münich Olimpiyat Stadı günlerinde ekran başında bizler hep boş tribünler önünde oynanan maçları izlerken şu anda Bundesliga Avrupa'nın doluluk oranı en yüksek ligi istatistiğini senelerdir kimselere bırakmıyor.

Adamlar ellerindeki çekirdek ürünün sahada oynanan oyun olduğunu bildiği için onu parlatıp kısmen müşteri olarak da tanımlayabileceğimiz seyirciye arz ediyorlar. Sahadaki oyunun kalitesi, oyunu oynayan sporcular ve bunu yöneten menajerlerin çevresinde dönen ürünü değerli kılmamanın ilk adımının da onu değersizleştirebilecek her türlü unsurdan arındırmak olduğu gerçeği ile yola çıkmışlar.

Teknik olarak "zero sum game" diye

tabir edebileceğimiz futbolu "win win" pozisyonuna getirmiş olmaları onlara yol, su ve elektrik olarak geri dönüyor ve bundan sonra da devam edecek gibi gözüküyor. İlk ödül olarak da gelecek sene için CL'de açılan ek kontenjandan birini kaptılar ve ligi beşinci bitiren Dortmund'un katılımını sağladılar.

Almanya'nın benzeri bir durumu Real Madrid-Barcelona rekabeti için de söyleyebiliriz. Geçtiğimiz haftalarda şampiyonluğunu ilan eden Madrid'i sosyal medya üzerinden ilk kutlayanlardan birisi de Barcelona resmi hesabı idi. Bu rekabetin geçmişini, dayandığı siyasi ve etnik temelleri bilenler için hayal ötesi gözükten bir durum gibi olsa da aslında perşembenin gelişi kaç çarşamba öncesinden belliydi.

2000'li yılların başından itibaren yavaş yavaş iki kutuplu bir hal alan La Liga, Messi ve Ronaldo rekabetinin yörüngesine oturmuş bir rekabet sayesinde zirveyi görse de zamanla eksen kayması PL'ye doğru evrildi.

Futbol dünyası o dönem futbolu bu iki oyuncu ve onların mensubu olduğu takımların rekabeti üzerinden okudu. Daha sonra jargona "La Ligalaşmak" adı altında girecek olan ve sadece 2 takımdan ibaret

olan bir rekabet doğal olarak insanları sıktı. Diğer takımlara nefes hakkı bile yok gibiydi, kaideyi bozan istisna tek tük de olsa Simeone ve Atletico oldu.

Pandemi sonrası dönemde bu işin artık tamamen İngiltere'ye kaydığını gören Real Madrid ve Barcelona Avrupa Süper Ligi'ni desteklediklerini açıkladılar. O dönem yapılan bu çıkış aslında suya atılan bir taşı. Bir anda olmayacağını herkes biliyordu ama hacca gitmeye çalışan karınca hikayesinde olduğu gibi, tarafımız ve niyetimiz belli olsun, en azından, dediler.

Bu iş birliğinin en büyük motifi ellerinden kayıp giden güç idi. Pastadan kendilerine düşen payın çok net bir şekilde azaldığını görmüşlerdi. Senelerce Messi ve Ronaldo ile çift kutuplu idare ettiler ama takvim yaprakları eskiyip o iki fenomen de sahneden çekilince gerçeğin acı yüzü ile karşılaştılar. Eskiden reyting olarak ilk sırada kabul edilen La Liga bugün lig değerlendirmesinde ikinciliği Bundesliga'ya kaptırmak üzere, hatta yayın geliri olarak Bundesliga'nın da altına düşmüş bulunmakta olduğundan çalan alarm zillerini iyi değerlendiren bu iki rakip artık bir nevi iş ortağı konumuna gelmiş bulunmaktadır.

Birbirlerinin değerini düşürmeden ve bu rekabete üçüncü, dördüncü ayaklar açmaya çalışarak hayatlarına devam ediyorlar aynı Almanya'da olduğu gibi zira hedef orada da "win win".

İşin içine akçe girince Franco da unutuluyor, Kral da Katalunya da bir nevi! Olacak o kadar...

Daha önceki yazılarımın bir tanesinde oyunun, oyuncu rekabetinden teknik direktör rekabetine doğru evrildiğini ve artık ayak satrancı (foot chess) muamelesi görmesi gerektiğini dile getirmiştım. Geçtiğimiz hafta Klopp'un vedasının ardından Pep'in basın toplantısındaki sözleri bu görüşlerimi bir nevi teyit etti de diyebiliriz.

Pep, rakibinin gücünün ve inovatif yaklaşımlarının kendisini nasıl yukarı çektiğini çok duygusal bir şekilde anlattı. Şampiyonluk kutlamalarının akabinde boynunda madalya ile hamasi nutuklar atabilecekken rakibine olan saygısını insanlara anlatmayı tercih etmesi takdire şayandı. Bu tip davranışlar bizim topraklarda ne kurumsalda ne de bireyselde görebileceğimiz davranışlar olduğu için bu videoya NASA'nın herhangi bir uzay videosu muamelesi yapan çok kişi

olmuştur.

Pep 7 senede kazandığı 6 şampiyonluğun 2'sinde sadece 1 puan ile geçtiği ve kazanamadığı tek sezonda da şampiyonluğu verdiği Klopp'un varlığının onu ve ekibini bu hale getirdiğini biliyordu ve 7 sene içerisinde, bu sebepten, ona olan saygısını yitirmedi. Tabi bu saygı karşılıklı idi zira Klopp da benzer sözleri rakibi için söyledi.

Bu sözleri bu iki adama PL yönetimi arayıp söyletmiş olabilir mi, sanmıyorum, ihtimal dahi vermem. O zaman bu durumda aklın yolu bir dememiz gerekiyor. Rekabeti güzelleştiren düstur rakibine saygı ve Sezar'ın hakkını verebilme tevazusundan geçiyor. Bu şekilde işin sonunda marka değeri de doğal olarak yükseliyor ve naklen yayın geliri 2 milyar euro olarak değerlendiriliyor.

Bütün bunlar olurken bizim coğrafyada ise hamaset, siyaset ve icazetin gölgesinde bir hayat sürdürülüyor.

Bizim ülkede de asıl mevzu akçe ama onu kaybetmek ve pazarı küçültmek için ellerinden geleni yapıyor muhterem paydaşlarımız.

Yok aslında birbirlerinden farkı diyeceğimiz mentalitelerin ve perspektiflerin suni savaşı ile gündem meşgul ediliyor. Kimse gerçek gündemini dile getirmiyor ya da "miş" gibi yapıyor. Herkes kulağının üzerine yatmış bir nevi ölü taklidi yapıyor.

Perde arkasında sarmaş dolaş olanlar sahneye çıkınca provokatörlüğe soyunuyor, seyirciyi galeyana getiriyor. Zaten felsefik ve rasyonel olarak derinliği olmayan Türkiye futbol taraftarlığının dört gözle yolunu beklediği kıvılcım da bu olduğu için futboldan ziyade cümbüş izleyerek heba oluyor yıllarımız.

Bugün UEFA çıkıp "Ya bu Türk takımlarını yönetenler ve taraftarları çok iyi çocuklar aslında, biz CL'deki ek 4 kontenjanı da bunlara verelim" dese, iddia ediyorum, bu ülkede yaşanan kavgaların 90%'ı biter çünkü kavganın tamamı "Bir avuç dolar için" yapılıyor.

Ekonomik olarak bir Türk takımının tek garanti geliri CL direkt katılım payıdır. Onun dışında bütçelenen tüm gelirler şartlara bağlı gelirlerdir. Sürekli oyuncu yetiştirip satan Porto, Benfica gibi bir takımımız yoktur; Almanlar gibi sabit bir maç günü tribün gelirimiz yoktur; İngilizler gibi yayın gelirimiz yoktur (hatta yayıncı kafasına göre kurdan hesaplayıp verir ya da istemezse vermez); İspanyollar gibi merchandise gelirimiz yoktur vesaire vesaire. Bu durumda geriye ülke nezdinde Marshall Yardımı muamelesi görececek bir CL katılımı kalır. CL katılım payını alıp borç ödemek ve taraftara şirin gözükecek transferleri yapmak Türk işi yönetimlerin ilk politikasıdır.

Bütün bunların ışığında Türkiye'de futbol bir nevi Ortaoyunu'ndaki Kavuklu ve Pişekar ilişkisi gibidir. Kim Kavuklu kim Pişekar o kararı herkes kendi yorumuna göre verir ama çok da önemli değildir. Bir gün kavuklu olan diğer gün pişekar olabilir, çok esnektir bizim ülkedeki futbol paydaşları.

İşler yolunda giderken önde olan taraf Pişekar rolünü alır. Sağduyulu, arabulucu ve kavgalarda araya girip çözüm bulan abidir. Basın toplantıları düzenlenir, ağdalı laflarla herkes akliselime davet edilir. Pişekar kendine karşı yapılan ufak tefek hataları görmezden gelir çünkü işler tıkrındadır. Doğru giden tekere çomak

sokmak istemez ama beyninin arkasında da kendi aleyhine olanları biriktirir, ileride lazım olacaktır. Çünkü bu devran hep böyle gitmeyecek ve bir zaman sonra kendisi de karşı tarafa geçecektir.

İşleri yolunda gitmeyen ise bir numaralı isyankardır. Kavuşu kafasına takar ve başlar sistemi, düzeni, erki ve rakipleri eleştirmeye. Taraftarın sesidir, başkaldırıdır; artık bu düzen böyle gitmeyecektir. Zamanında o sistemin onu bir yerlere getirdiğini unuttur ve unutturur. Ta ki kendi öne geçinceye ve çarklar onun istediği gibi işleyinceye kadar.

Yukarıda belirttiğim gibi Kavuklu ve Pişekar'da kimlerin özne olduğunun pek bir önemi yoktur çünkü bugün sen olursun yarın ben, yoktur aslında birbirimizden farkımız. Şark zihniyeti ile yönetilen toplumların birçoğunda gösterilen tevazunun miadı kendi ayağına basılana kadar olduğu için önemli olan mevzu taraftarların söylenenleri bir kulaklarından alıp zaman kaybetmeden diğerinden tahliye etmesi gerekliliğidir.

Bu şartlar altında, garbın afakında yer alıp rekabet ettiğimiz kurumlar marka değeri artsın ve futbola olan ilgi azalmasın diye uğraşırken bizdekiler ise, zaten bir avuç kalma yolunda ilerleyen, futbol sevdalıları futboldan uzaklaşıp başka hobilere kaysın diye ellerinden geleni artlarına koymamaktadırlar.

Genelde on bir ayın sultanında duyduğumuz bir nidayı bu durumda tekrar etmek işten bile değildir:

"Yar bana bir eğlence!"

Herkese sıhhat, huzur, akıl ve spor dolu günler diliyorum.

TAC AOSB 9. Buluşması

Adana Organize Sanayi Bölgesinde çalışan mezunlarımız 9. TAC buluşmalarını 15 Mart Cuma günü Türkmen Otel’de gerçekleştirdiler.

Mezunlarımıza sağlıklı ve mutlu nice günler dileriz.

Ahmet Özeltürkay '97
Can Türkmen '01
Alp Paksoy '04
Simay Mutlu Al '11
Naci Al '11
Barış Yıldırım '13
Erkin Karatas '16
Mehmet Akgül '16
Selin Seçen '18

Cumartesi buluşması

Kebank

Büyük İstanbul Balosu

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği'nin gelenekselleşen organizasyonlarından biri olan Büyük İstanbul Balosu, 20 Nisan 2024 Cumartesi günü 250'ye yakın mezunun katılımıyla büyük bir coşku ile gerçekleşti. Geceye Tarsus Amerikan Koleji mezunlarının yanı sıra, Talas Amerikan Koleji mezunları, Sağlık Eğitim Vakfı temsilcileri ve Tarsus Amerikan Koleji Headmaster'ı katıldı. 1958'den 2024 yılına kadar yaklaşık 70 yıl boyunca okul tarihine tanıklık etmiş mezunlarımız bir araya geldi. Bu özel gecede, farklı dönemlerden eski arkadaşlarıyla hasret giderme ve eğlenme fırsatı buldular.

Beş yılda bir gerçekleştirilen bu organizasyon mezunlar tarafından her zaman heyecanla beklenir. Bu sefer ayrı kalınan dönemde yaşanan olaylar ve zorlu şartlardan dolayı daha da büyük bir önem kazanmıştı. Pandeminin iki yılı ve ardından gelen deprem, hepimizi derinden sarstı. Bu zor günlerde özlemimiz daha da arttı ve bu gece, bu özlemi gidermek için büyük bir fırsattı. Sonunda beklenen gün gelmişti.

Keyifli bir kokteyl ile başlayan gecede, mezunlar dönem arkadaşlarıyla ve farklı dönemlerden tanıdıkları abla, abi ve kardeşleriyle karşılaşp koyu bir muhabbete başlamıştı bile. Bir saat süren muhabbet yetmemiş olacak ki, yemek çanı çaldığında masalarına gitmekte tereddüt ediyorlardı. Misafirler masalarına geçtikten sonra, mikrofonu eline alan Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği İstanbul Şube Başkanı Ahmet Turan Bülbül '02 açılış konuşmasını yaptı. Hemen arkasından Umut Yalnız '88, bu güzel gecede bizleri yalnız bırakmayan SEV Mütevelli Heyeti Başkanı

Sait Tosyalı '75, SEV Yönetim Kurulu Başkanı Piraye Erdem ve Tarsus Amerikan Koleji Headmaster'ı Amanda Sunderman'ı sahneye davet etti. Onlardan duygu ve düşüncelerini paylaşmalarını rica etti. Konuşmacıların güzel dileklerinden sonra Spor Kulübü Başkanı İsmail Aytekin'in (TAC '90) mesajı konuklarla paylaşıldı.

Daha sonra balonun gerçekleşmesine katkı sağlayan sponsorların tek tek ismi okunarak kendilerine plaketleri takdim edildi. TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şube çalışmalarına yıllarca emek veren Hamdi Demirel '70, Çağrı Bağatur '81 ve Özgür Yaşa '88 alkışlar eşliğinde plaketlerini aldılar... Yemekle birlikte canlı müziğin keyfini çıkaran mezunlar gecenin ilerleyen saatlerinde kendilerini pistte buldular. Hem tanıdıkları hem de yeni tanıştıkları mezunlarla uzun süre dans edip eğlendiler. Çok güzel yeni dostluklar da kurdular. Pasta anonsu ile birlikte gözler tekrar sahneye çevrildi. Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği Başkanı Mehmet Özel '90, gecenin anlam ve önemini vurguladığı bir konuşma gerçekleştirdi. Gecenin en kıdemli mezunu Ertan Söylemez '58 ve de en yeni mezunlardan Bartu Topaloğlu '23, Bora Özel '23, Bora Yilmazer '23 ve okulumuz öğrencilerinden Asya Yılmaz '24 pasta kesmek için sahneye davet edildi. Pasta kesilip yendikten sonra eğlence tüm hızıyla devam etti.

Mezunlarımız tüm gece hasret giderip eğlendiler, "BOM" çektiler ve de Stickler'ın önünde bol bol hatıra fotoğrafı çektirmeyi de ihmal etmediler. Çok daha fazlasını da hem zihinlerinde hem de kalplerinde göturdüler...

TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şube

Tebrikler TAC '24

Tarsus Amerikan Koleji, 2024 dönemini coşkulu bir törenle uğurladı.
TAC '24 mezunlarımız aramıza hoşgeldiniz!
Hepinizi tebrik eder, sağlıklı, başarılı ve mutlu bir yaşam dileriz.

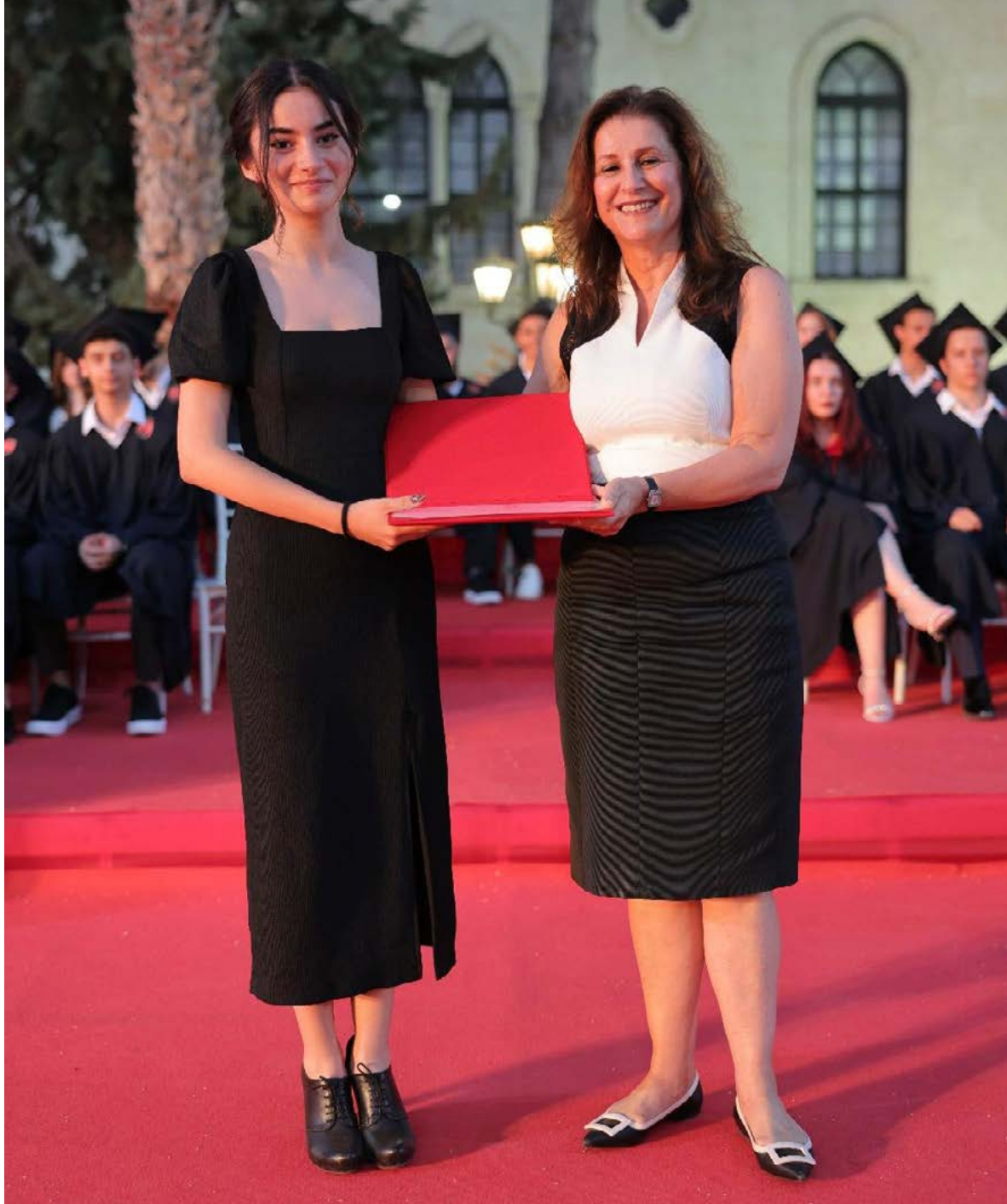

Tarsus Amerikan Koleji Mezuniyet töreninde ilk üçe giren öğrencilere başarı ödülleri SEV Vakfı Mütevelli Heyeti Başkanı TAC'75 mezunumuz Sait Tosyalı, Okul Başkanışmanı Amanda Sunderman ve Okul Müdürü Erkan Gültekin takdim ettiler.

Okulumuzun en önemli ödülllerinden TAC'58 Dr. Ertan Dumanlı örnek öğrenci ödülünü ise SEV Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Piraye Erdem tarafından 11. sınıf öğrencisine takdim edildi.

Tüm mezunlarımızı tebrik eder, sağlıklı ve mutlu bir ömür dileriz.

TACli aileler

Tarsus Amerikan Koleji 2024 mezuniyet töreninde TACli dedeler, torunları, anneler babalar çocukları ve kardeşleri ile keyifli bir geceye daha şahitlik etmenin mutluluğunu paylaştık.

Mezunlarımızı, çocuklarını, torunları ve kardeşleri tebrik eder, sağlıklı ve mutlu nice günler dileriz.

TAC '66 Erdal Çetinalp'in torunu Alp Erdal Çetinalp

TAC '77 Ersin Şendoğan'ın oğlu, TAC'21 Emir Şendoğan'ın kardeşi Onat

TAC '79 Cengiz Girgin'in kızı Buse

TAC '80 Çağatay Önal'ın oğlu Türkdeniz İlke

TAC '80 Tanju Uca'nın oğlu Tuna Gürkan

TAC '82 Ali Sinan İnan'ın oğlu Efe

TAC '83 Deniz Kara'nın oğlu Karahan

TAC '84 Ercan Akarpınar'ın kızı Yağmur

TAC '88 Murat Akay'ın oğlu Efe Mustafa

TAC '89 Cengiz Yılmaz'ın oğlu Ateş

TAC '90 Lebibe&İsmail Aytekin'in oğulları, TAC '19 Çağla Aytekin'in kardeşi Kaan

TAC '90 Murat Besler'in kızı Defne

TAC '91 Hüseyin Büyükyurtsever'in oğlu Batuhan

TAC '95 Mazhar Özsoy'un kızı Sude,

TAC '95 Ahmet Evren Can'ın oğlu Mehmet Tulga Can

TAC '96 Burcu&Ahmet Yasin Milli'nin oğlu Recai

TAC '96 Nevra Milli'nin oğlu Ali Kaan

TAC '19 Aslı Aydoğdu'nun kardeşi İrem

TAC '19 Kaan Erdibil'in kardeşi Ege

Tarsus SEV Ortaokulu, 2024 mezunlarını coşkuyla uğurladı

Tebrikler SEV 2024 mezunları! Sizleri TAC de görmek dileğiyle

Tarsus SEV Ortaokulu mezuniyet töreninde 2023-2024 eğitim öğretim yılında akademik olarak dereceye giren ilk 5 öğrenciye Mezunlar Derneği Başkanımız TAC'90 Mehmet Özel plaketteğini verdi.

Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TACLİ ANNE BABALAR İLE ÇOCUKLARI TACLİ KARDEŞLER

Tarsus SEV Ortaokulu mezuniyet töreninde TAC mezunlarımız yine bir aradaydı. Mezunlarımızı, mezun çocuklarımızı ve kardeşleri tebrik eder, nice sağlıklı ve mutlu günler dileriz.

TAC'81 Emre Toğrul oğlu Emre Toğrul
TAC'82 Atalay Göksel'in oğlu Atilla Göksel
TAC'94 Bedia Gücüm'ün oğlu Kaan Bora Bilgen
TAC'94 Müge Canataroğlu Selim'in kızı Ece Selim
TAC'96 Tamer Aydın'ın oğlu Salim Can Aydın
TAC'98 Özge Öztürk Ener'in oğlu Emre Ener
TAC'99 Nehir Olgun Bugay'ın kızı Zeynep Bugay
TAC'00 Tahsin Mürşitoğlu kızı Duru Mürşitoğlu
TAC'19 Bora Yüksel'in kardeşi Minel Yüksel

MART

NİSAN

MAYIS

ADANA

MART

ANKARA

NİSAN

ANKARA

MAYIS

MART

İSTANBUL

MAYIS

İş Bankası Mensupları Lokali 24.04.24 Talas Ankara Buluşması

Miami Buluşması

TAC '23 İsa Öner - TAC '71 Muhtar Kent

1975 Adana Buluşması

1987 Adana Buluşması

2001 Adana Buluşması

TAC Londra Buluşması

Londra'da yaşayan mezunlarımız bir araya gelerek okul yıllarındaki anılarına hep birlikte yolculuk yaptılar. TAC Londra buluşmasının ilkinin gerçekleştirdikleri için heyecanlı olan mezunlarımız bundan sonra düzenli olarak bir araya gelecekler.

Mezunlar Derneği'nin TAC Stickler Logolu bardaklarını Türkiye'den Londra'da yaşayan mezunlara hediye olarak götüren Mete Uluyurt'a teşekkür ederiz.

TAC UK grubuna ulaşamayan mezunlarımız bizlerle tarsusamerikankoleji@gmail.com adresinden irtibata geçebilirler.

Sağlıklı ve mutlu nice günlerde bir arada olmak dileğiyle...

TAC OPEN HOUSE

25 Mayıs Cumartesi günü okulumuzun “Open House” etkinliğinde Mezunlar Derneği olarak bizler de hazır bulunduk.

Aday öğrenci ve velilerine okulumuzun tanıtımının yapıldığı günde TAC Mezunlar Derneği Başkanımız 1990 mezunu Mehmet Özel de söz alarak okulunu anlattı. Ayrıca mezun olduktan sonra ne kadar büyük bir camianın parçası olacaklarından da söz etti.

TAC Spor Kulübünden Haberler

TAC SK Olağan Genel Kurulu 23.03.2024 tarihinde Tarsus'ta toplandı. Sadıkpaşa Konağı'nda geniş bir katılım ile toplanan Genel Kurul'da Yönetim Kurulu faaliyetlerinin ve Denetleme Kurulu Raporu'nun hazirun(?) tarafından onaylanmasının ardından Yönetim Kurulu seçimi yapıldı.

Hali hazırda görevde bulunan Yönetim Kurulu'nun tekrar seçildiği toplantı, katılan üyelerimizin dilek ve temennilerini sunması ile kapandı.

2024-2026 dönemi için Genel Kuruldan yetki alan Yönetim Kurulumuz aşağıdaki gibidir:

Atahan Çukurova '72
Kemal Tarım '74
Levent Soylu '76
Ali Cerrahoğlu '78
Mustafa Özyiğit '83 (Sayman)
Ramazan Dinçer '83
Ali Özyürekoğlu
İsmail Aytekin '90 (Başkan)
Ercan Acımiş '90 (Başkan Yardımcısı)
Ethem Kuzucu '90
Gökçe Demirtaş '92
Alper Burat '92
Alper Taşdelen '92
Evren Levent '95 (Genel Sekreter)
Ahmet Evren Can '95
Mazhar Özsoy '95
Osman Çetin '96
Alp Erdem '02 (Başkan Yardımcısı)
Yiğitcan Karanfil '04
Yarkın Yılmaz '15

Yeni dönemde tüm paydaşlarımızın desteğinin her zamanki gibi bizim için çok önemli olduğunu vurgular; Genel Kurula katılan ve katılamayıp desteklerini ileten camiamızın tüm üyelerine, TAC SK Yönetim Kurulu olarak, bir kez daha teşekkür ederiz.

Bu sene 20ncisini düzenlediğimiz Güner Baykal Basketbol Turnuvası 8 takımın katılımı ile 17-20 Nisan 2024 tarihleri arasında TAC ve SEV Kampüslerinde oynandı.

Çekişmeli geçen maçlara sahne olan turnuvanın finalinde Gaziantep Basketbol'u 69-61 mağlup eden Anadolu Efes şampiyon oldu.

Turnuva klasmanı aşağıdaki şekilde oluşmuştur:

1. Anadolu Efes
2. Gaziantep Basketbol
3. Türk Telekom
4. TOFAŞ
5. Gelişim Koleji
6. Kayseri Erciyes Koleji
7. TAC SK
8. TED Kolej Ankara

Turnuva bitiminde bireysel ödülleri alan sporcular:

MVP: Kerem Arslan (Anadolu Efes)

En İyi Guard: Bartu Pınar (Tofaş)

En İyi Forvet: Kerem Arslan (Anadolu Efes)

En İyi Pivot: Yiğit Yüksel Sezen (Gaziantep Basketbol)

12. Necati Güler Örnek Sporcu Öğrenci Ödülü:

Berk Özkardeşler (SEV İlköğretim Okulu-Basketbol)

Kıvanç Yücel (Tarsus Amerikan Koleji-Basketbol)

Zeynep Bugay (SEV İlköğretim Okulu-Voleybol)

Sera Hocagil (Tarsus Amerikan Koleji-Basketbol)

Türkiye'nin U15 düzeyinde organize edilen en prestijli ve köklü turnuvası olan Güner Baykal Turnuvasına ev sahipliği yapmaktan gurur duyuyor ve organizasyon boyunca bizleri yalnız bırakmayan TAC '83 mezunu ve aynı zamanda Türkiye Basketbol Federasyonu Genel Sekreteri Serhan Antalyalı'ya ve diğer tüm paydaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

TAC SK Sporcusu Anıl Alyanak (TAC 10.Sınıf Öğrencisi, 2.06 m) Türkiye U17 Basketbol Erkek Milli Takım kadrosuna davet edildi. Alyanak ilk olarak

30 Mart 2024'te Almanya'da düzenlenen Schwetzer Turnuvası'nda Türkiye U17 Milli Takımının 14 kişilik asıl kadrosuna yer aldı ve turnuvada başarı ile mücadele etti.

Alyanak daha sonra 29 Haziran – 07 Temmuz 2024 tarihleri arasında İstanbul'da yapılacak olan 2024 Yıldız Erkekler Dünya Kupasına hazırlanan U17 Yıldız Erkek Basketbol Milli Takımı'nın 20 Mayıs 2024

tarihinde Çanakkale'de düzenlenen hazırlık kampına katıldı.

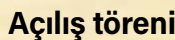
Oyuncumuzu ve hocalarımızı tebrik ediyor; Milli Takım'da başarılar diliyoruz.

18 Mayıs 2024 tarihinde okulumuzda düzenlenen Homecoming'de 1968 mezunlarının, yakın zamanda kaybettiğimiz Ahmet Ziya Akyıl adına, son 3 senedir organize ettikleri En Değerli Sporcu Ödülü ve Burs takdimi yapıldı.

TAC 10.Sınıf Öğrencisi ve TAC SK'nin Milli Basketbolcusu Anıl Alyanak bu ödüle layık görüldü. Anıl Alyanak ödülünü Ali Zallak ('68)'in elinden aldı.

Kendisini tebrik ediyor; 1968 mezunlarına teşekkür ediyoruz.

Basketbol, TAC'nin 136 yıllık tarihindeki

de spor yaptırmak amacıyla basketbol altyapısında da liglere katılmaya başlamıştır. Bu amaçla okulda spor okulu kurularak altyapının temelleri atılmış, okul bazında tarihinde basketbolda çok büyük başarılar ve şampiyonluklar yaşamış, milli takımlara sporcular yetiştirmiş olan TAC Spor Kulübü ağırlıklı olarak geleneğinden kaynaklı basketbola ağırlık vermiş olsa da bir dönem kurulan TAC hentbol takımı Süper Lige kadar yükselmiştir. Kadın Voleybol takımımız şu anda Kadınlar 2. Ligi'nde mücadele etmektedir. Ayrıca atletizm ve badminton branşlarında da takımlarımız

TAC SK-Güner Baykal

yerel liglerde yer almıştır.

2022 yılında sonuncusunu gerçekleştirdiğimiz, SEV ve TAC Mezunlar Derneği kurucularından, camiamıza büyük katkılar sağlamış, 2001 yılında trajik bir trafik kazasında kaybettiğimiz TAC '58 mezunu merhum Güner Baykal abimizin anısını yaşatmak amacıyla Güner Baykal Basketbol turnuvasının 20ncisini iki yıllık aradan sonra bu sene düzenlemekteyiz.

Bu turnuvada genç basketbol takımlarının en iyileri arasındaki rekabeti

görmekten gurur duyuyor ve basketbolun geleceğini sahada izlemekten büyük keyif alıyoruz. Gençlerimiz de sevdikleri bu sporu rekabetçi bir ortamdan yapmaktan büyük keyif alıyorlar. Bahsettiğimiz gibi, her yıl Türkiye'nin en iyi genç basketbol takımları bu turnuvaya katılıyor ve önümüzdeki senelerde bu turnuvayı yurt dışından gelecek takımlarla genişletmek istiyoruz.

Bu yıl 2009-2010 doğumlu çocuklar turnuvaya katıldı. Çocukların bu etkinliklerde

Sponsor

Anadolu Efes

takım çalışması, azim ve kararlılık gibi önemli becerileri öğrendiklerini, fiziksel, sosyal ve psikolojik gelişimlerini keyifle izlemekten mutluluk duyduk.

Maçlar TAC Kampüsümüzdeki iki spor salonunda oynandı ve Türkiye Basketbol Federasyonu Mersin Şubesi resmi hakemleri tarafından yönetildi. Turnuva sonunda MVP, En İyi Guard, En İyi Forvet ve Sportmenlik Ödülü gibi ödülleri verildi.

Turnuva organizasyon sürecinde bizlere yardımcı olan TAC '83 mezunu Serhan Antalyalı (Türkiye Basketbol Federasyonu Genel Sekreteri) ve diğer tüm paydaşlarımıza teşekkür ediyoruz.

TAC Spor Kulübü olarak bundan sonra da gençlerimize spor yapma imkânı sağlamak en büyük gayemizdir.

Sizlerde daha nice turnuvalarda buluşmak dileğiyle...

İlter Baykal-Güner Baykal Oğlu

Ödüller

TAC '56 Atilla Göksel

TAC '57 Togay Bayatlı

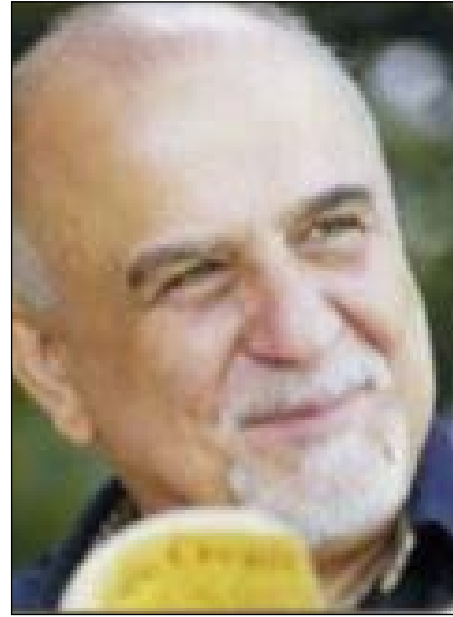
TAC '52 Çetin Kocaer

TAC '78 Dr. Emin Polat

TAC '63 Mehmet Coral

TAC '63 Ahmet Turhan Altiner

MEZUNLARIMIZ

TAC '56 Atilla Göksel

TAC '57 Togay Bayatlı

TAC '63 Mehmet Coral

TAC '63 Ahmet Turhan Altiner

TAC '52 Çetin Kocaer

TAC '78 Dr. Emin Polat

ÖĞRETMENLERİMİZ

Bruno Yomoah

Bruno Yomoah

MEZUN YAKINLARIMIZ

TAC '09 Berkay Üstündağ'ın babası Aydın Üstündağ

TAC '76 Levent Soylu'nun kayınvalidesi, TAC '07 Gülfem ve Gülru Soylu'nun anneanneleri
Naime Esi Özmen

TAC '92 Naz Sabuncuoğlu Arslantürk'ün kayınpederi Ahmet Yıldırım Arslantürk

TAC '00 Erden Timur'un kayınvalidesi Hatice Gönül Sönmez

TAC '77 Adnan Nail Efendioğlu'nun annesi Didar Efendioğlu

TAC '96 Sezen Yaman'ın babası Sercan Yaman

TAC '94 Diledi Adıyaman'ın babası Turhan Adıyaman

TAC '89 Ercan Acımiş'ın kayınvalidesi, TAC '20 Elif Rana Acımiş'ın anneannesi Hüsniye Eskiçakıt

TAC '76 İktil Çeliktemur'un annesi Türkan Çeliktemur

TAC '76 Ahmet Kalyoncuoğlu'nın babası Rifat Kalyoncuoğlu

TAC '60 rahmetli Halil Körez'in eşi, TAC '90 Cem Körez'in annesi Süheyla Körez

TAC '00 Leyüze Kozanoğlu Kalloghlian ve TAC '04 Berceste Kozanoğlu'nun anneleri
Jekfer Kozanoğlu

TAC '83 Adnan İhsan Aybaş'ın babası Osman Gülay Aybaş

TAC '84 Ruhi Koçak'ın eşi, TAC '13 Nazlı Koçak ve TAC '19 Deniz Koçak'ın anneleri
Şebnem Koçak

TAC '82 Hasan Savatlı'nın annesi Sevin Savatlı

TAC '99 Murat Akay'ın annesi Ayşe Akay

TAC '83 Enis Tokman'ın annesi Serpil Tokman

TAC '84 Ruhi Koçak'ın ablası Tülay Koçak

TAC '90 Murat Besler'in annesi, TAC 12.sınıf Defne Besler'in babaannesi Sevim Besler

TAC '81 Halim Özberrak'ın eşi Azade Ceylan Özberrak

TAC '72 Kamil Uras'ın eşi Fahriye Uras

TAC '83 Hasan Yalı'nın annesi, TAC '99 Şefika (Ener) Geniş'in anneannesi ve TAC '98
Özge (Öztürk) Ener'in büyükannesi Hacı Şefika Yalı

TAC '81 Fuat Togo'nun annesi, TAC'70 Rıza Taze'nin kayınvalidesi, TAC'83 Ahmet
Erdem'in kayınvalidesi, TAC'01 Ezgi Taze'nin anneannesi Şennur Togo

TAC '88 mezunumuz Alper Şahin'in annesi Ümmü Gülsüm Şahin

TAC '72 mezunumuz Hamit Çalışkan'ın eşi Sevdâ Çalışkan

TAC '78 Kazım Serdar Sarper'in annesi,

TAC '89 Keriman Sarper'in kayınvalidesi Naciye Şengün Sarper

TAC '90 H.Aybars Aka ile TAC'97 S.Algun Aka'nın anneleri Nurkan Aka